Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

TRĂIASCĂ 23 AUGUST ZIUA ELIBERĂRII ROMINIEI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura

Anul X, Nr. 481 — Vineri 22 august 1958 — 6 pagini 25 bani

De 23 August

Unui dascăl comunist din ilegalitate.

Ți-l minte dimineața aceea luminoasă?
Intrînd în clasa goală, în încăperea joasă,
pustie, bîntuită de viuț și igrasie,
aveai pe obraz a țării și-a vremii bucurie.

Puteai vreun oarecare cumva să fi ghicit
că porți la piept carnetul cel roșu, de partid,
că inima ta mare de dascăl și poet
bătea mereu alături de-acel iubit carnet?

Ci, cînd treceau prin urbe ai stepei luptători
tu le-ai ieșit în cale cu zîmbete și flori,
și-ai prăznuit cu alții, din clasa ta și a mea,
din clasa proletară, armata ce sosea.

Ai scris atunci cu cretă pe tablă, mi se pare,
și pe clădirea școlii, cu brad și cu cicoare,
ca pentru fericirea poporului, tu vrei
să-ți legi înțelepciunea
de August 23.

Atunci, cum șesu-mbracă veșmînt de primăvară,
ai îmbrăcat, în grabă, tunica militară,
și-mbrățișînd pe-ai tăi, și sărutîndu-ți vatra
te-ai dus, să lupți cu moartea, pînă în munții Tatra.

Intors, tu ai rugat o pe soață să nu plîngă.
Unde ți-l tinerețea?
Unde ți-l mîna stîngă?
Rămase mîna dreaptă să scrie-așa cum place
poporului și țării, pe tablă, vorba „paco".

Unde ți-l tinerețea?
Zadarnică-ntrebare!
Căci tinerețea este în inima ta mare.
Încărunțiși,
ți-l pasul mai grav și mai încet,
dar bate tinerețea, cu inima-ți, în piept.

Ci dă-mi îngăduința să te sărut fierbinte
acum, la ceasul mare-ai aducerii aminte,
și să-ți mai string și mîna de dascăl comunist.

Tu ai pierdut o mînă în tranșee. Dar nu ești trist,
ci, dimpotrivă, vorba ți revarsă bucurie
în munți și în cetate,
în școli și în cîmpie.

Pe cîtă vreme cîntă la masa lui poetul
cum rîde, cu medalii
frumos și mîndru, pieptul
ai dascălului, care,
dintre abecedare,
vedea lumina mare a vremii viitoare!

Eu versul — drept cocardă — în piept azi ți-l încrustez
un dar modest
dar proaspăt
de 23 August.

AL. ANDRIȚOIU

O glorioasă aniversare

Trec rînduri, rînduri muncitorii
Cu steagu-n vînt desfășurat,
E steagul marilor victorii
De partid înălțat.

Aceste minunate cuvinte ale poetului sintetizează un întreg proces istoric. Auzindu-le, inima îți tresaltă, iar în fața conștiinței ți se perindă imagini înălțătoare: poporul, harnicul și talentatul nostru popor, pășește în rînduri strînse, cu fermitate, sub faldurile gloriosului steag al partidului, înainte, mereu înainte, spre socialism.

Anul acesta sărbătorim împlinirea a 14 ani de la memorabila zi a eliberării patriei de sub jugul fascist. Sub steagul partidului, forțele patriotice populare, împreună cu soldații, ofițerii și generalii-patrioți din armată au înfăptuit, la 23 August 1944, în condițiile favorabile create prin înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice pe teritoriul Rominiei, insurecția armată care a răsturnat dictatura fascistă antonesciană și a marcat începutul revoluției populare în țara noastră.

23 August 1944 marchează un început de drum. Un drum greu, a cărui parcurgere a cerut eforturi uriașe, sacrificii, hotărîre. Luminat de partid, poporul nostru a înțeles însă că acesta este drumul progresului și, încrezător în forțele lui și în conducerea înțeleaptă a partidului, a pășit pe acest drum.

Smulgînd pentru totdeauna țara din lanțurile imperialismului, poporul nostru a dobîndit, pentru prima dată în zbuciumata sa istorie, adevărata independență și suveranitate națională. Devenind stăpîn pe soarta sa, poporul romîn a ales, potrivit propriilor sale aspirații și interese naționale, calea dezvoltării sale istorico-sociale, creînd și întărind regimul de democrație populară.

Sărbătorind pentru a 14-a oară Ziua eliberării, avem datoria să ne reamintim drumul parcurs. Să ne reamintim și să tragem învățăminte. Din succesele obținute pînă acum pe acest drum să durăm trainică temelie pentru victoriile viitorului.

În perioada de la 23 august 1944 pînă la 6 martie 1945, burghezia și moșierimea mai precumpăneau încă în guvern și în aparatul de stat și căutau să folosească pozițiile deținute pentru a înăbuși lupta poporului. În fața asaltului năvalnic al maselor populare, eforturile capitaliștilor și moșierilor s-au dovedit neputincioase. Neputincioase au fost și manevrele reacțiunii internaționale

Organizate și conduse de partidul marxist-leninist al clasei muncitoare, masele populare au dejucat planurile reacțiunii și au determinat cursul evenimentelor în direcția instaurării puterii populare. Regimul democrat-popular instaurat la 6 martie 1945 este o autentică creație a poporului. El a fost făurit de popor, s-a consolidat prin eforturile ne ntrerupte ale poporului și va fi întotdeauna apărat de popor.

Acum, cînd sărbătorim împlinirea a 14 ani de la eliberare, victoria regimului democrat-popular, trăinicia și forța lui sînt atît de evidente încît sînt recunoscute pînă și de oameni care nu au nimic comun cu socialismul. Este semnificativă, din acest punct de vedere, poziția cunoscutului ziarist american Drew Pearson care ne-a vizitat țara în vara aceasta. Declarînd deschis că nu-i este pe plac comunismul, Pearson nu poate, totodată, să nu recunoască faptul că în Rominia comunismul și-a dovedit superioritatea față de vechiul regim. El observă, în articolele sale, că în țara noastră, în ciocnirea cu forțele vechi „comuniștii au învins".

Au învins comuniștii. Aceasta înseamnă că a învins poporul, au învins cei care s-au înrolat sub steagul partidului în lupta pentru a nimici vechea stare de lucruri și pentru a clădi pe temelii noi edificiul măreț și trainic al socialismului. În procesul revoluției populare au fost lichidate ca clase moșierimea și burghezia industrială, s-a instaurat dictatura proletariatului, al cărui principiu suprem este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, au fost dobîndite succese hotărîtoare în construirea bazei economice a socialismului.

Cei 14 ani care au trecut de la memorabilele evenimente din vara anului 1944 reprezintă, din punct de vedere istoric, o perioadă relativ scurtă. Prin profundele transformări politice, economice și sociale care s-au petrecut în viața țării noastre în acești ani, ei reprezintă o întreagă epocă. În acești ani s-au schimbat radical înfățișarea Rominiei, poziția ei în lume, situația și viața oamenilor muncii.

Un fost ministru grec, Hr. Evelpidis, care a vizitat de curînd țara noastră, scria în ziarul liberal „Eleftheria": „Rominia este una din cele mai bogate țări din Europa. Pămîntul său este în mare parte foarte fertil. Rominia are păduri vaste... În Rominia există surse de petrol dintre cele mai bogate de pe continentul nostru și inepuizabile zăcăminte de gaz metan. Ea are bogății miniere și Dunărea constituie un nesecat izvor pentru producția de pește. În ciuda acestor fapte — subliniază Evelpidis — Rominia nu a putut valorifica înainte de război toată această bogăție pentru prosperitatea poporului său. Firește că exista o clasă de oameni care aveau un nivel de trai foarte ridicat. Dar alături de ei exista sărăcie și mizerie. Această contradicție era mult mai mare decît în orice alt stat din Europa".

Observațiile acestui vizitator nu au nevoie de nici un comentariu. Ele reflectă poziția unui om din lumea capitalistă care, luînd contact cu realitățile Rominiei socialiste, nu poate să nu recunoască marea deosebire dintre trecut și prezent.

La cea de a 14-a aniversare a eliberării patriei, poporul nostru privește cu justificată mîndrie patriotică succesele dobîndite. Rominia anului 1958 este o țară industrial-agrară în plină dezvoltare, fundamental deosebită de vechea Rominie agrară, care se număra printre cele mai înapoiate țări ale Europei.

Să dăm cuvîntul cifrelor. În 1957, producția globală industrială a fost de peste 3,5 ori mai mare decît cea din 1938, anul celei mai ridicate producții antebelice. În aceeași perioadă, producția industriei constructoare de mașini a crescut de 7 ori, cea a energiei electrice de 7,4 ori, a industriei chimice de 8 ori, a materialelor de construcție de 9 ori, a extracției de gaz metan de 15 ori. Dacă în trecut Rominia importa 95 la sută din mașinile și utilajele necesare, în prezent volumul exportului de mașini depășește pe cel ale importului. Este o mîndrie pentru poporul nostru faptul că utilajele romînești pentru industria petroliferă, tractoarele, motoarele electrice și alte mașini purtînd inscripția „Fabricat în R.P.R." sînt cunoscute și apreciate astăzi în numeroase țări ale lumii. Perspectivele dezvoltării viitoare a industriei noastre, și în primul rînd ale dezvoltării acelor ramuri de producție care au asigurat în țară o bază de material prime, sînt grandioase.

Mari realizări a obținut poporul nostru și în dezvoltarea agriculturii. Regimul democrat-popular a dat țărănimii muncitoare pămînt, a lichidat clasa moșierilor și îngrădește continuu exploatarea chiaburească. Îndrumată de partid, țărănimea mun-

(Continuare în pag. 6)

...Nu uita c-a fost odată greu,
La eroi gîndește-te mereu.

Le zîmbește două și trei August
Cînd salută-a paisprezecea oară
Plaiul tău muncit cu trudă, jară.
Grasă, pocma ta cu dulce must,
Și le va zîmbi și-a mia oară!
Roșii flamuri ciocotesc în vînt,
Crește viață nouă pe pămînt,
Porumbeii gînguresc în ulmi,
Vulturii veghează sus pe culmi.

MIHAI BENIUC

ȘCOALA în slujba construirii SOCIALISMULUI

Construirea socialismului — operă istorică ce transformă din temelii rînduielile nedrepte ale unei orînduiri a cărei existență a devenit incompatibilă cu procesul firesc și necesar al progresului și civilizației și care statornicește o societate unde pentru prima dată omul devine om—este în mod indisolubil legată de înfăptuirea revoluției culturale.

Învățămîntul, știința, cultura au apărut în procesul dezvoltării societății ca rezultat al străduințelor oamenilor de a înțelege lumea care îi înconjoară, de a pătrunde tainele ei, de a cunoaște legile care o guvernează și de a interveni pe această bază în evoluția ei, cu scopul de a cuceri forțele naturii, de a limita sau lichida acțiunile lor destructive, de a folosi aceste forțe pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale omului.

În orînduirile bazate pe exploatarea omului de către om, imensa majoritate a populației, masele largi ale poporului — adevărații făuritori ai tuturor valorilor—au fost ținuți departe de binefacerile științei, culturii și învățămîntului. Transformate de clasele avute într-un monopol, aceste cuceriri ale omului au fost utilizate împotriva lui. Cu cît întunericul și ignoranța erau mai puternice, cu atît erau mai puternici exploatatorii. Așa se explică faptul că răspîndirea neadevărului, cultivarea neștiinței au devenit pentru forțele reacționare adevărate îndeletniciri. Dezvoltarea învățămîntului în aceste condiții se limita la nevoia de educație și instrucție a claselor avute și la nevoile de forță de muncă ale acestor clase. Tot ce ar fi fost în plus, tot ce ar fi adus lumină în conștiința celor asupriți era considerat periculos pentru lumea celor sătui.

Cu totul altfel stau lucrurile în socialism. Socialismul înseamnă lichidarea exploatării, nimicirea barierelor care frînează drumul omului către progres. Socialismul înseamnă bunăstare, înseamnă lumină, iar lumina o dau știința, cultura, învățămîntul.

Statul nostru democrat-popular manifestă din primele zile ale existenței sale cel mai mare interes pentru dezvoltarea învățămîntului, pentru culturalizarea maselor, pentru pregătirea tinerelor generații de constructori ai socialismului în patria noastră. „Promovarea culturii, dezvoltarea școlii de toate gradele — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu Dej — fac parte integrantă din politica de construire a socialismului dusă de partidul și guvernul nostru".

Grea și dureroasă a fost moștenirea pe care ne-a lăsat-o regimul burghezo-moșieresc în domeniul învățămîntului. Vechea Rominie se bucura de trista faimă de a fi țara europeană cu cel mai mare procent de analfabeți. În anul 1930, bunăoară, din totalul locuitorilor de la 7 ani în sus 38,2% erau analfabeți și semianalfabeți. Poporul, care a înscris în patrimoniul culturii naționale, și nu numai naționale, capodopere ca Miorița, care a dat lumii pe Eminescu și Caragiale, pe Alecsandri și Coșbuc, pe Grigorescu și Aman, pe Babeș și Marinescu, pe Vuia etc. era obligat să trăiască în întuneric, să nu poată beneficia de avantajele culturii. Cultivarea și stimularea obscurantismului în rîndul populației muncitoare făceau parte din metodele „civilizatoare" ale imperialiștilor străini — interesați să rezerve Rominiei rolul de țară „eminamente agrară" — și ale burgheziei și moșierimii autohtone, asuprite imperialiștilor și cointeresate la beneficiile stoarse pe seama poporului nostru. Școala burgheză, creată după chipul și asemănarea stăpînilor ei și menită să le slujească cu credință, avea sarcina de a întuneca conștiința oamenilor muncii, de a semăna confuzii, de a împiedica oamenii să vadă și să înțeleagă adevăratele cauze ale grelei situații în care se aflau țara și poporul.

Corespunzător caracterului său de clasă, școala burgheză avea un conținut reacționar. Învățămîntul era metafizic, abstract, rupt de problemele majore care frămîntau poporul. Predarea într-un număr mare de ore a unor discipline ca religia, filozofia idealistă, sociologia, transmiterea unor cunoștințe denaturate din domeniul istoriei, geografiei și al altor științe făceau din școală un instrument de pervertire a conștiinței, de deformare a caracterelor. Tineretul țării era educat în spiritul urii de rasă, al naționalismului și șovinismului.

Este ușor de înțeles că o asemenea școală și un astfel de sistem de învățămînt sînt incompatibile cu țelurile puterii noastre populare. De aceea, statului democrat-popular i-a revenit sarcina de a lichida școala veche burgheză și a crea o școală cu desăvîrșire nouă, un sistem de învățămînt care să corespundă nobilelor și grelelor sarcini ale construcției socialiste.

Pe baza indicației primului Congres al P.M.R., acum 10 ani a fost înfăptuită reforma învățămîntului, care marchează hotarul între școala veche a regimului burghezo-moșieresc și școala nouă, socialistă, școala poporului.

Lichidînd școala trecutului, statul nostru democrat-popular n-a negat pur și simplu vechiul învățămînt. Tot ce a fost bun, înaintat, progresist de-a lungul procesului de dezvoltare al școlii romînești este studiat cu grijă, în mod critic, științific, de pe poziția marxism-leninismului și valorificat în chip creator.

Principala trăsătură caracteristică a învățămîntului nou, socialist, căruia i s-au pus bazele prin reforma din 1948, constă în caracterul său democratic, popular. Etatizarea întregului învățămînt a creat condițiile necesare pentru ca școala de toate gradele să se dezvolte corespunzător nevoilor poporului, nevoilor consolidării democrației populare și construirii socialismului. Dacă vechiul învățămînt era un privilegiu al claselor avute, școala noastră socialistă și-a deschis larg porțile pentru toți cetățenii țării, fără deosebire de naționalitate, rasă, religie sau sex. Obligativitatea, gratuitatea și generalizarea învățămîntului au devenit o realitate. Ca urmare a grijii părintești a partidului și guvernului pentru învățămînt și a avîntului spre cultură al maselor largi populare am ajuns să avem astăzi o largă rețea de instituții școlare de toate gradele și un număr de elevi și studenți mult mai mare decît în regimul burghezo-moșieresc.

Deosebit de rapid s-a dezvoltat școala de cultură generală. Rețeaua învățămîntului de cultură generală cuprinde astăzi peste 18.000 de unități de 4, 7 și 11 ani.

O sarcină de cinste a învățămîntului nostru este ca în anii celui de al doilea plan cincinal să fie cuprinși în școala de 7 ani 90 la sută din absolvenții primelor patru clase ale învățămîntului elementar, în așa fel încît începînd cu cel de al treilea cincinal să se realizeze generalizarea învățămîntului obligatoriu de 7 ani. După cum se știe, cu începere de la 1 septembrie 1955 s-a introdus obligativitatea învățămîntului de 7 ani în orașe, centre muncitorești și centre raionale. Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea acestui învățămînt și în localitățile din mediul rural care au școli de 7 ani reprezintă un nou pas important pe drumul realizării sarcinii trasate de cel de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la generalizarea învățămîntului de cultură generală.

Statul nostru democrat-popular manifestă o deosebită grijă pentru pregătirea cadrelor de muncitori calificați necesari întregii economii naționale și a cadrelor tehnice medii. Numai în anii primului cincinal economia, cultura și sănătatea publică au primit circa 97.000 de cadre medii tehnice și un mare număr de muncitori calificați.

Un rol deosebit în opera de formare a intelectualității noi, necesare construirii socialismului în țara noastră, îl are învățămîntul superior. Lichidînd vechea ruptură care a existat în trecut între instituțiile superioare de învățămînt și nevoile țării, învățămîntul superior a fost organizat potrivit cerințelor dezvoltării economiei și culturii.

Au fost înființate noi instituții de învățămînt superior și au fost lărgite cele existente. În comparație cu anul 1938, numărul facultăților și al studenților s-a triplat. Pentru studenți s-au creat condiții tot mai bune de viață și de muncă.

Una dintre realizările de mare însemnătate ale regimului de democrație populară este asigurarea învățămîntului în limba maternă pentru toate naționalitățile conlocuitoare din R.P.R. Pe baza aplicării consecvente a politicii leniniste în problema națională, în țara noastră funcționează școli în care predarea se face în 15 limbi ale naționalităților conlocuitoare. În anul școlar trecut au funcționat 2.369 secții și școli de cultură generală în limbile acestor naționalități. La acestea se adaugă numeroase școli profesionale și tehnice, precum și instituții de învățămînt superior.

Caracterul popular al învățămîntului nostru rezidă și în posibilitățile largi care s-au creat oamenilor muncii de la orașe și sate de a studia fără scoaterea lor din producție. În acest scop au fost înființate școli și secții serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc pe lîngă școlile de 7 ani sau medii și s-a dezvoltat considerabil învățămîntul superior fără frecvență.

Caracterul științific al învățămîntului socialist constituie, de asemenea, o trăsătură caracteristică a sa. Prin reforma învățămîntului au fost schimbate nu numai principiile de organizare,

Prof. ION DRAGU

(Continuare în pag. 6)

ÎN ÎNTÎMPINAREA MARII SĂRBĂTORI

În întrecere alături de fruntașii uzinei

Calînd atelierul de mecanică al uzinelor „23 August", avînd drept însoțitor pe redactorul gazetei de uzină. Cînd treceam pe sub portalul unelta dintre uriașele macarale ale atelierului, o voce tînără ne atrage atenția să ne ferim din calea piesei purtată în macara. Cel care vorbise era un băiat de vreo 17—18 ani, îmbrăcat într-o salopetă nouă.

— E ucenic? — îl întreb pe însoțitorul meu.

— Nu. Ucenicii sînt acum în concediu. Acesta-i muncitor, reprezentantul celei mai tinere promoții de muncitori a uzinei — noii absolvenți ai școlii profesionale. Au intrat în muncă de abia la începutul lunii aceasteia.

Văzîndu-mă interesat, adăugă rîzînd: Sînt sigur că acum ai să îei aminte despre cum lucrează. Pottim, îți pun la dispoziție informația pe care tocmai am pregătit-o pentru numărul viitor al gazetei noastre:

„Lucrînd la arbori cotiți blocuri și pistoane pentru motoare mari de 120 CP, motoare pentru instalații petrolifere etc., tinerii absolvenți ai școlii profesionale s-au încadrat încă din primele zile în avîntul general al întrecerii socialiste în cinstea zilei de 23 August, mareața sărbătoare a eliberării patriei noastre. Tînărul strungar Ion S. Petre, fruntaș la învățătură în școală, nu se dezminte nici în producție, realizînd frumoase depășiri de normă. Colegii săi Ion Tudor, Dumitru Pescaru, Constantin Marin se străduiesc și ei să-și însușească experiența fruntașilor uzinei, ridicîndu-și pe zi ce trece calificarea profesională".

În timp ce citeam, s-a apropiat de noi unul dintre maiștrii secției. Ne-a povestit că mulți dintre muncitorii fruntași ai secției, victorioși de atîtea ori în întrecerea socialistă, au cerut să le fie repartizați tineri absolvenți ca schimburi pe mașinile lor. Ei sînt dornici să-i ajute pe tineri să-și însușească grabnic cele mai înaintate metode de muncă.

Cînd părăseam atelierul ne-am întîlnit cu secretarul comitetului U.T.M. al uzinei. Venise și el să se intereseze de felul cum munceșc „bobocii", de condițiile care le-au fost create. Mi-am întărit astfel sîmțămîntul că tinerii care s-au avîntat în muncă acum, în prag de 23 August, înconjurați de grija și dragostea iniuror, vor fi în curînd fruntași printre fruntași.

M. GEORGESCU

Sprijin agriculturii socialiste

Întîmpinînd marea sărbătoare a eliberării, elevii și cadrele didactice și-au sporit eforturile în munca pe care o desfășoară în sprijinul agriculturii socialiste

În comunele Izlaz, Slobozia-Mîndra, Mărculești, Peretu, Pitari și altele din regiunea București pedagogii se află, în aceste zile, în primele rînduri ale agitatorilor. Ei îi ajută pe țăranii muncitori să obțină recolte bogate, popularizînd în mijlocul lor cele mai înaintate metode agrotehnice. Totodată, prin munca lor de agitație pedagogii îi atrag pe țăranii muncitori pe tărîmul eliberării și bucuria de a avea școală nouă în sat.

I. TRIFON

Școală nouă în satul din pădure

Tarnița este un sat vechi. Se spune că primele așezări durate pe locul unde se află azi acest sat din comuna Dagîta, raionul Negrești, regiunea Iași, datează de pe vremea lui Ștefan cel Mare. Păduri cît vezi cu ochii. În trecut, satul era al moșierului Carp. Nu avea școală și numai o parte din copii — foarte puțini la număr — puteau să meargă la școală în satele vecine.

După eliberarea patriei noastre, după alungarea moșierului, țăranii din Tarnița, luminați de învățătura partidului, și-au creat drum nou în viață. Satul a devenit de nerecunoscut. În ziua de 23 August se va inaugura aici un nou lăcaș de cultură — noua clădire a școlii din Tarnița. Copiii și părinții lor vor încerca o dublă bucurie — bucuria sărbătorii eliberării și bucuria de a avea școală nouă în sat.

I. TRIFON

Pentru înfrumusețarea orașelor și satelor

În cinstea marii sărbători a eliberării, pionierii și utemiștii din raionul Tecuci se străduiesc să contribuie, prin acțiunile lor, la înfrumusețarea raionului. Astfel, pionierii de la școala de 7 ani nr. 6 din orașul Tecuci au amenajat zilele acestea un frumos parc în apropierea școlii. Pionierii și utemiștii de la școala medie nr. 2 au sădit puieți și au plantat flori pe o suprafață de 2,500 m pătrați, iar cei de la școala medie nr. 1 au efectuat lucrări de înfrumusețare a parcului din cartierul ceferiștilor.

În comuna Puteni, pionierii și utemiștii vor inaugura în cinstea zilei de 23 August noul teren sportiv, rod al muncii lor voluntare, iar în comuna Sepu pionierii au sprijinit construirea căminului cultural.

Alte numeroase acțiuni de înfrumusețare au desfășurat pionierii și utemiștii din comunele Ghidigeni, Certești etc. în cadrul gospodăriilor agricole colective și de stat.

V. BOURCEANU

Școala nouă – școală a poporului

Cine n-a mai văzut Slobozia de 10—15 ani și o vizitează acum, n-o s-o recunoască. Dacă în trecut Slobozia nu se deosebea prea mult de un sat, astăzi aspectul de oraș te izbește la fiecare pas. În locul dughenelor de altădată au apărut magazine mari și frumoase, cinematografe, casă de cultură, bibliotecă, parc, numeroase clădiri de locuit, piață.

În trecut, mulți copii din Slobozia rămîneau în afara școlii. În urmă cu 10 ani, în anul reformei învățămîntului, se numărau aici peste 1200 de analfabeți. Acum în Slobozia sînt două grădinițe de copii, patru școli elementare, s-au înființat o școală de 7 ani și o școală medie. Aceasta are astăzi un local nou, cu 8 săli de clasă și laboratoare, construit în anul trecut. În clasele I—IV au fost cuprinși 718 elevi, adică toți copiii de vîrstă școlară. Și învățămîntul de 7 ani a devenit general. În cele 12 clase V—VII au fost cuprinși 358 de elevi. Tot mai mulți tineri învață acum la școala medie. În anul școlar 1957/1958 în clasele VIII—X au fost cuprinși 171 elevi, iar în anul care urmează vor fi peste 270.

Terzi Petre, fiu de muncitor, n-ar fi putut să urmeze școala medie în trecut. El a învățat însă în anii puterii populare, cînd școala nu mai este a celor avuți, ci a poporului. Acum își continuă studiile la Institutul politehnic din București. Ca el sînt mulți. Fiii muncitorilor, ai colectiviștilor urmează toți acum școala de 7 ani, iar majoritatea își continuă studiile la școala medie, la școli profesionale, tehnice sau pedagogice, în învățămîntul superior. Ei nu mai trebuie să plătească nici taxe școlare mari, nici gazde scumpe, pentru că au la dispoziție internate, cămine, burse.

Regimul democrat-popular a creat posibilități de învățătură și pentru cei lăsați în întuneric de regimul trecut. Vasile Țurcanu n-a putut să învețe pe cînd era copil. Trebuia să-i ajute pe tatăl său la paza vitelor. Acum nu numai că a devenit șiutor de carte, dar este unul dintre cititorii cei mai activi ai bibliotecii. De altfel, neștiința de carte a fost lichidată în întreg raionul. Peste 6.800 neștiutori de carte au învățat în anii puterii populare să scrie și să citească. Majoritatea lor sînt astăzi membri ai gospodăriilor agricole colective și ai întovărășirilor. Raionul este cooperativizat în întregime.

Înainte de 23 August 1944, în tot raionul Slobozia erau numai 4 grădinițe, cu 140 de copii. Acum sînt 35 de grădinițe, în care sînt cuprinși peste 1400 de copii. Pînă la reforma învățămîntului în raion erau numai 168 de posturi de învățători. Astăzi lucrează în raion 254 de învățători, care instruiesc și educă 7.886 de elevi — toți copiii de vîrstă școlară.

Numai cîțiva copii dintr-un sat — fiii bogătașilor — reușeau în trecut să intre la gimnaziu. De la eliberarea țării noastre, în raion s-au înființat însă 23 școli cu clasele V—VII, în care au fost cuprinși 1873 elevi. În anul care urmează, numărul elevilor din clasele V—VII va crește mult, ca urmare a aplicării recentei Hotărîri a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în comunele și satele care au școli de 7 ani.

În anul 1936/1937, în comuna Amara erau 100 copii în vîrstă de 7 ani, dar numai un singur învățător pentru clasa I-a. Se înțelege că, în asemenea condiții, n-au putut fi cuprinși în școală nici jumătate din numărul copiilor. Față de cele 168 de cadre didactice existente în raion înainte de 23 August 1944, numărul educatoarelor, al învățătorilor și profesorilor a crescut astăzi la 459.

Cu 14 ani în urmă, la lipsa de învățători se adăuga lipsa de săli de clasă. Și în această direcție s-a făcut mult. Numai în perioada 1952—1957 în raion s-au construit 12 localuri de școală cu 36 săli de clasă, în afară de 19 săli de clasă construite sau amenajate pe lîngă localurile existente.

Că școala și-a deschis larg porțile pentru fiii oamenilor muncii, că a devenit cu adevărat o școală a poporului, se vede nu numai în raionul Slobozia, ci în întreaga noastră țară. Față de jumătate din numărul copiilor de vîrstă școlară care frecventau școala primară în timpul regimului burghezo-moșieresc, astăzi au fost cuprinși în clasele I—IV toți copiii de vîrstă școlară.

Învățămîntul de 7 ani, creație a regimului democrat-popular, este gratuit, la îndemîna tuturor și va deveni general în toate satele și comunele care au școli de 7 ani.

Numărul școlilor medii, al școlilor profesionale și tehnice, al instituțiilor de învățămînt superior a crescut mult. S-au creat numeroase școli serale și cursuri fără frecvență, în care sînt cuprinși zeci de mii de oameni ai muncii dornici de învățătură. Marea majoritate a elevilor și studenților o constituie astăzi fiii muncitorilor și țăranilor muncitori.

An de an statul democrat-popular înfăptuiește politica partidului de dezvoltare și întărire a școlii și investește mari mijloace materiale pentru ridicarea nivelului de cultură al maselor.

Oamenii muncii din patria noastră se mîndresc cu școala nouă, o sprijină și o iubesc, pentru că este a lor, pentru că îi ajută să alunge întunericul și neștiința, să vadă rosturile vieții noi.

COSTIN MIHAI

● Pentru a pregăti pe copiii de 3—7 ani pentru școala elementară și a da posibilitate femeilor mame să participe activ la viața economică, socială și politică, în anii puterii populare învățămîntul preșcolar a luat o largă extindere. În 1938/1939 funcționau numai 1527 instituții preșcolare cu 90.787 copii. Pînă în anul 1957/1958 numărul acestora a crescut la 5041 unități, în care au fost cuprinși 281.141 copii.

ÎN FOTOGRAFIE: Copii de la o grădiniță din cartierul Ferentari.

Elevii au îndrăgit munca practică

Cînd elevii din clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a ale școlii medii nr. 4 au aflat că în perioada 2-14 iunie a.c. vor lucra la atelierele „Grivița Roșie" nu o singură dată pe săptămînă, așa cum au lucrat în timpul anului, ci în fiecare zi, au fost cuprinși de un adevărat entuziasm. Fiecare se gîndea la ceea ce va putea face în această vreme. Adrian Ionescu din clasa a VIII-a avea de șlefuit piese de aluminiu — suporturi pentru bagaje care urmau să fie instalate în vagoane. Mircea Firuță trebuia să termine garniturile pentru cutiile de etanșare de la cilindrii locomotivelor. Și cum se temeau că nici asa nu le va ajunge timpul pentru a înfăptui tot ce și-au pus în gînd, unii ca Mircea Firuță au cerut chiar să lucreze în atelierele întreprinderii opt ore în loc de patru cîte erau programate.

Nu-i multă vreme de cînd conducerea școlii nr. 4 avînd sprijinul atelierelor „Grivița Roșie" a hotărît să organizeze pentru elevi practica în producție — și iată că roadele acestei măsuri întrec cu mult așteptările pedagogilor. Lucrînd sub îndrumarea maiștrilor și a profesorilor de specialitate din școală, ajutați cu grijă părintească de muncitorii, tehnicienii și inginerii atelierelor, cei peste 800 de elevi care au efectuat practica în producție sînt acum stăpîni pe cunoștințe tehnice largi, știu să lucreze la mașini, execută piese cu care școala se poate mîndri pe drept cuvînt. La sfîrșitul acestui an școlar elevii clasei a X-a „F" au dat și un examen la lucrări practice, 40 din cei 43 de elevi au dovedit cu acest prilej că și-au însușit cunoștințele și deprinderile practice prevăzute de programele pentru fiecare meserie. La sfîrșitul anului școlar viitor, o dată cu absolvirea clasei a XI-a, ei vor deveni muncitori calificați în meseriile de strungari, frezori etc.

Ce sînt în stare să execute elevii s-a văzut cu deosebire la expoziția organizată nu de mult în Centrală. Tinerii tehnicieni de la școala medie nr. 4 au expus piei cîteva pancouri care cuprind butoane, șuruburi și alte piese pentru vagoane și locomotive, reliefuri, transformatoare de raze etc.

Asemenea lucruri au învățat să facă mîinile harnice ale elevilor noștri și nu numai că ei știu să muncească. Foarte important este faptul că au îndrăgit munca practică, productivă, că au față de ea o atitudine nouă — atitudinea caracteristică omului societății socialiste. Se vădește această atitudine a lor și în lucrurile mărunte — în grija cu care își păstrează locul de muncă, în felul cum umblă cu uneltele și instrumentele, în dorința de a executa cît mai bine fiecare operație — dar se vădește și în lucrurile mari, hotărîtoare, cum este alegerea drumului în viață. Sute și mii de tineri din școlile noastre de cultură generală vor să intre după terminarea clasei a XI-a direct în producție și se gîndesc de pe acum cu emoție și cu bucurie la ziua în care vor păși alături de muncitori, în marea armată a clasei muncitoare.

Asemenea roade a început să dea realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic. Partidul și guvernul se preocupă în permanență de crearea tuturor condițiilor pentru ca acestor sarcini să poată fi îndeplinite în toate școlile țării noastre. Numai în Capitală funcționează în prezent 39 de ateliere proprii de tîmplărie și de lăcătușărie în cadrul a 28 de școli. Alte 35 de școli au reușit să-și asigure sprijinul diferitelor întreprinderi și să efectueze activitatea practică a elevilor în atelierele acestora.

În fiecare an sînt create noi ateliere, sînt îmbogățite cu mașini și cu scule cele existente, se dau în folosință noi loturi experimentale etc. În perioada practicii în producție de la sfîrșitul acestui an școlar, elevii școlilor de cultură generală au avut posibilitatea să-și integreze cunoștințele lor practice prin activitatea pe care au desfășurat-o în atelierele școlilor, în întreprinderi, pe parcelele experimentale, în gospodăriile agricole de stat și colective.

Dacă în anul școlar 1956—57 au fost introduse lucrări practice în 40 de școli de 7 ani și în 82 școli medii, în anul școlar 1957/58 au fost introduse astfel de lucrări la încă 99 de școli de 7 ani și la 101 școli medii. De asemenea numărul total de școli în care se vor efectua lucrări practice de atelier va trece de 400.

Pe zi ce trece politehnizarea învățămîntului devine o preocupare de căpetenie atît pentru cadrele didactice cît și pentru organele învățămîntului, iar sprijinul pe care școlile îl primesc în această privință din partea întreprinderilor și unităților agricole socialiste, din partea sfaturilor populare, a părinților, constituie o dovadă grăitoare a faptului că problema legăturii școlii cu viața, a creșterii unui tineret multilateral pregătit a devenit o cauză comună a tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

V. POPOVICI

TINERI

cu care se mîndrește industria noastră

S-a format o tradiție ca în fiecare an, atunci cînd muncitorii, avîntați în întrecerea socialistă, cinstesc prin noi fapte ziua de 23 August, măreața sărbătoare a eliberării patriei, uzinele și fabricile din întreaga țară să-și sporească efectivul cadrelor calificate, primind o nouă promoție de absolvenți ai școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri.

Ca și în ceilalți ani, și în anul acesta pe porțile uzinelor, ale minelor, ale șantierelor au pășit cu entuziasm, plini de încredere în forțele lor și dornici de fapte mari, mii de tineri educați în spiritul dragostei și devotamentului față de patrie și de partid, în spiritul dragostei față de muncă și meserie. Ei reprezintă promoția de muncitori și tehnicieni a anului școlar 1957/58.

În aceste zile, numărul lucrătorilor de la uzinele „Mao Tze-dun" a crescut cu încă 170 de tineri strungari, turnători, cazangii, frezori și sudori. Școala profesională de pe lîngă uzinele „Semănătoarea" a dat producției încă 116 lăcătuși, turnători și forjari, iar grupul școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, pe lîngă sute de muncitori bine pregătiți în meseria lor, a dat uzinelor și un număr de 78 noi maiștri. Unitățile petrolifere din Valea Prahovei au primit și ele noi cadre de distilatori, mecanici pentru utilajul de rafinărie, lăcătuși de conducte și laboranți. Numai centrul școlar Petrol-Chimie din Ploești a dat în acest an unităților petrolifere 230 de muncitori calificați și 30 de maiștri. Sute de mineri, mecanici și electricieni de mină au dat în acest an grupurile școlare din Săsar, Petroșani, Cimpulung-Muscel, Anina. Întreprinderile industriei bunurilor de consum au primit, la rîndul lor, noi filatori și țesători, preparatori de produse zaharoase și conserve, cizmari și croitori.

Un îndemn puternic în activitatea creatoare a noii promoții de muncitori și tehnicieni îl constituie dragostea părintească cu care aceștia sînt înconjurați de muncitorii vîrstnici, ca și exemplul fruntașilor în producție — absolvenți din serii mai vechi ale școlilor profesionale. Tinerii care-și încep acum munca la uzinele „Semănătoarea" vor toți să lucreze la fel ca lăcătușul inovator O. Vasilescu sau ca turnătorii fruntași Ion Mihalcea și Păun Birlog, ieșiți și ei din școlile profesionale. Tinerele muncitoare de la „Industria Bumbacului A" din Capitală vor să fie la fel ca utemista Petre St. Maria, conducătoarea unei brigăzi de filatoare fruntașe, care, deși a absolvit doar cu puțini ani în urmă școala profesională, este renumită în întreaga țară pentru rezultatele obținute în producție. „Ordinul Muncii", care i s-a conferit nu de mult, oglindește prețuirea pe care statul nostru democrat-popular o acordă cadrelor tinere.

Numeroasele scrisori de mulțumire primite de conducerile școlilor profesionale din partea multor întreprinderi din țară, în care se subliniază aportul adus de tinerii absolvenți la realizarea planurilor de producție, au darul de a umple de mîndrie inimile cadrelor didactice care i-au educat și format. Școala profesională de ucenici din Suceava, bunăoară, se poate mîndri pe drept cuvînt cu absolvenții Aurel Polivanov, lucrător la întreprinderea „Producția", Gheorghe Pop și Tcaciuc Gheorghe, fruntași în producție la combinatul „Bernath Andrei" sau Gheorghe Cramariuc, inovator la atelierele C.F.R. din Pașcani. La fel, școala profesională metalurgică din Sibiu se mîndrește cu foștii ei ucenici Ion Prodan și Wilhelm Breckner, realizatorii a două inovații la Combinatul chimic nr. 1.

Numeroși absolvenți ai școlilor profesionale, desfășurînd o activitate rodnică în producție, au fost trimiși de întreprinderile respective să urmeze cursurile școlilor tehnice de maiștri. Din cei peste 12.000 elevi ai acestor școli, foarte mulți sînt foști absolvenți ai școlilor profesionale. Iar prin grija partidului și guvernului, mulți tineri muncitori urmează azi cursurile învățămîntului superior de specialitate în țară, în U.R.S.S. și în țările de democrație populară. Numeroși absolvenți ai școlii profesionale metalurgice din Roman, de pildă, sînt azi studenți ai Institutului politehnic din București. Maistrul oțelar fruntaș Valer Lăbuneț, absolvent al grupului școlar din Hunedoara, s-a perfecționat în munca sa lucrînd alături de specialiștii sovietici în marile uzine din Moscova și Magnitogorsk, iar Vasile Halapa, strungar și inovator, absolvent din anul 1952 al școlii profesionale de pe lîngă uzinele „Semănătoarea", urmează azi o facultate din R.D. Germană.

Chiar și numai aceste cîteva exemple sînt edificatoare pentru a ilustra grija și dragostea cu care partidul și statul nostru democrat-popular se preocupă de viitoarele cadre ale industriei socialiste. Datorită grijii partidului și guvernului, condițiile de viață și de învățătură ale ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice se îmbunătățesc mereu. Pentru creșterea și pregătirea schimbului de mîine al muncitorilor și tehnicienilor din industria socialistă se înalță pe tot cuprinsul patriei noastre sute de școli. În săli de clasă mari, luminoase, în laboratoare bogat înzestrate, în atelierele-școală, ucenicii și elevii îndrumați de profesori și de maiștri-instructori deprind meșteșugul meseriei pe care și-au ales-o. Ei învață cu dragoste și sîrguință, pentru a răspunde cu cinste încrederii pe care le-au acordat-o partidul și guvernul, devenind muncitori și tehnicieni capabili să contribuie prin munca lor la construcția socialismului în patria noastră.

I. DORIAN

● După 23 August 1944 și îndeosebi după reforma învățămîntului, școala în limbile materne ale minorităților naționale, despre care nu se putea vorbi în trecut, a luat o mare extindere. În cele 1.126 instituții de învățămînt preșcolar și 2369 secții și școli de cultură generală frecventate în anul școlar 1957/1958 de 268.362 copii și elevi, învățămîntul se predă în limbile materne ale celor 15 minorități naționale din țara noastră.

ÎN FOTOGRAFIE: O oră de curs la școala elementară cu limba de predare bulgară din București.

ACUM 14 ANI

Era pe la începutul lunii septembrie 1944. Vestea actului istoric de la 23 August fusese primită cu mare bucurie de către elevii școlii militare din Ineu și stîrnise în rîndurile lor un entuziasm de nedescris. În timp ce, în interiorul țării, gărzile patriotice conduse de Partidul Comunist Romîn și trupele romîne sprijinite de armatele sovietice lichidau grupările hitleriste, elevii școlii militare din Ineu așteptau cu nerăbdare să dea piept cu dușmanul cotropitor. Chemarea partidului de a întoarce armele împotriva hitlerismului a trezit în inimile lor toată dragostea de patrie, iar ura împotriva cotropitorilor fasciști, ură acumulată în anii de umilință și suferințe, a izbucnit cu putere.

Aici, la Ineu, cu un an în urmă, adunase Antonescu pe toți absolvenții școlilor normale. Voia să facă din ultimele promoții de învățători o promoție de olițeri de sacrificiu, să provoace noi jertfe pentru realizarea planurilor fasciste de cotropire.

Și-a greșit însă socotelile, iar planurile i-au fost răsturnate de înaintarea victorioasă a armatelor sovietice și de insurecția armată organizată și condusă de Partidul Comunist Romîn.

Școala militară de la Ineu se găsea aproape de granița de vest a țării. Deși după 23 August au urmat aici cîteva zile de liniște, era de așteptat că forțele hitleriste vor încerca să treacă granița și să ocupe o poziție favorabilă de apărare pe linia Munților Apuseni, cu scopul de a opri sau în, tîrzia înaintarea armatelor sovietice și romîne care veneau din interiorul țării.

Evenimentele care s-au desfășurat în zilele următoare au confirmat acest lucru. Chiar din primele zile ale lui septembrie, puternice unități hitleriste și horthyste, care veneau din Iugoslavia și Ungaria, au trecut granița de vest. Toate școlile militare și unitățile de instrucție ce se găseau în această parte a țării au primit ordin să ocupe poziții de apărare pe linia pantelor de vest ale Munților Apuseni și să împrească înaintarea inamicului, împiedicîndu-l să pătrundă în trecătorile munților. Pentru aducerea la îndeplinire a acestui ordin, școala militară din Ineu a ocupat poziție de apărare în sectorul Mocrea-Tîrnova, la est de Ineu, organizînd un puternic centru de rezistență pe dealul Mocrea. De această poziție aveau să se sfărîme în curînd atacurile cotropitorilor hitleriști și horthyști.

Pe la jumătatea lunii septembrie, primele unități dușmane, formate din trupe de infanterie autopurtată și cavalerie, întărite cu unități de blindate au intrat în Ineu, de unde intenționau să pătrundă pe valea Crișului Alb spre Brad. Mulți dintre elevii școlii își amintesc de fapta săvîrșită atunci de elevul Ștefan Moise, care, de serviciu fiind la centrala telefonică din Ineu, a asigurat legăturile de transmisiuni pînă în momentul cînd tancurile horthyste huruiau chiar sub ferestrele clădirii. El a dat atunci dovadă de multă bărbăție. Pentru a nu lăsa centrala telefonică în mîinile inamicului, a smuls-o din legături și, cu ea în spate, s-a retras spre Mocrea prin ploaia de gloanțe, apărîndu-se de infaniștii horthyști cu grenade și rafale de pistol automat.

A doua zi avea să urmeze lupta prin care elevii școlii militare din Ineu au barat calea coloanelor inamice, care vroiau să străbată pe șoseaua Mocrea-Buteni pînă la valea Crișului Alb. În primele ore ale dimineții, pe șoseaua dinspre Ineu au apărut cîteva autoblindate cu scopul de a face o recunoaștere și de a descoperi pozițiile noastre. Mîinile elevilor s-au încleștat pe arme. Cu toate că ardeau de nerăbdare să deschidă focul, s-au stăpînit. Trebuia asigurată surpriza loviturii. După ce au venit pînă aproape de poziția noastră, tanchetele inamice au făcut calea întoarsă și nu după mult timp, pe cele trei șosele care se întîlnesc în fața dealului Mocrea au apărut coloanele fasciste. Elevii au lăsat pe inamic să se apropie pînă la distanța minimă. Atunci o ploaie de foc s-a abătut asupra acestuia. Mitralierele, brandurile, tunurile antitanc au făcut un baraj de netrecut. În scurt timp coloanele inamice au fost împrăștiate. O unitate de cicliști care se afla în fruntea coloanei inamice a fost aproape complet nimicită.

De trei ori au încercat fasciștii în cursul zilei să străpungă pozițiile noastre și de fiecare dată au fost respinși cu mari pierderi. Ei s-au lovit de rezistența dîrză a elevilor școlii militare din Ineu, care au luptat cu însuflețire împotriva cotropitorilor. Nici unul nu a dat înapoi, păstrîndu-și curajul în momentele cele mai grele. Este semnificativ pentru aceasta următorul episod:

O unitate horthystă a reușit spre seară să cadă în spatele satului Mocrea, unde se găsea postul de comandă al școlii. Ocupînd poziții ascunse strecurîndu-se prin lanurile de porumb. La ivirea inamicului, cei ce se aflau la postul de comandă nu și-au pierdut cumpătul. Ofițerii, agenții de legătură, conducătorii au pus mîna pe arme și grenade și, printr-o luptă scurtă dar înversunată, au lichidat unitatea inamică. Ce cîțiva fasciști rămași în viață s-au predat imediat.

O altă dovadă a bărbăției și curajului de care au dat dovadă învățătorii de la școala militară din Ineu o constituie următorul fapt: În urma unuia dintre atacurile inamicului, un grup de fasciști se ascunsese în lanurile de porumb din apropierea poziției noastre și instalase două cuiburi de arme automate care țineau sub foc sectorul companiei a IV-a. La căderea întunericului, două grupe de elevi voluntari au trecut canalul Morilor și, apropiindu-se de cuiburile inamice, le-au distrus cu grenade, luînd cîțiva prizonieri.

Deși mult superioare ca număr și armament, forțele cotropitorilor n-au reușit să înfrîngă rezistența elevilor și să străpungă apărarea lor. În zilele care au urmat, ei au dat peste cap noi atacuri ale fasciștilor, care n-au putut pătrunde pe valea Crișului Alb. În același timp, atacurile hitleriștilor pe valea Mureșului și a Crișului Negru s-au lovit de rezistența eroică a elevilor școlilor militare de la Radna și Tinca.

Victoriile obținute în stăvilirea înaintării inamicului și îndeplinirea misiunii încredințate au produs în rîndurile elevilor școlii militare din Ineu o mare bucurie. Această bucurie s-a transformat într-un entuziasm de nedescris la cîteva zile după aceea, cînd în sectorul respectiv au sosit primele unități ale armatelor sovietice. Cot la cot cu ostașii sovietici, elevii au trecut la atac, participînd la alungarea cotropitorilor hitleriști de pe pămîntul patriei noastre.

Repartizați nu peste mult timp la regimente, mulți dintre elevii de la Ineu au plecat din nou pe frontul antihitlerist, participînd la zdrobirea fascismului. Cei mai mulți dintre ei muncesc astăzi ca învățători în satele patriei noastre și își aduc aminte cu mîndrie de neuitatele acțiuni de acum 14 ani.

C. MINCĂ

● În trecut școala medie era o școală pentru fiii celor avuți, căci fiii muncitorilor și țăranilor muncitori nu reușeau decît rareori să pătrundă în liceu și să termine cursurile. Astăzi școala medie și-a deschis larg porțile pentru fiii celor ce muncesc. De la 211 școli medii de cultură generală cu 29.004 elevi în anul 1938/1939, numărul acestora a crescut în anul școlar 1957/1958 la 369 unități, în care au fost cuprinși 85.619 elevi. În același timp a crescut mult numărul tinerilor și oamenilor din producție care urmează învățămîntul mediu prin cursuri serale și fără frecvență. De la 12.535 elevi care urmau aceste cursuri în anul școlar 1950/1951, numărul lor a crescut la 70.711 în anul școlar 1957/1958.

ÎN FOTOGRAFIE: Elevii unei școli medii cercetînd piese din laboratorul de științe naturale.

CADRE DE NADEJDE PENTRU AGRICULTURĂ

Se întinsele ogoare ale patriei, în gospodăriile agricole colective și de stat, în stațiunile experimentale și în S.M.T.-uri lucrează azi mii și mii de tineri absolvenți ai școlilor și institutelor agricole.

Folosind mijloacele de mecanizare cele mai moderne, aplicînd în viață noile cuceriri ale științei cadrele din agricultură muncesc cu entuziasm, obținînd an de an recolte tot mai îmbelșugate.

Statul nostru democrat-popular acordă o deosebită atenție dezvoltării și îmbunătățirii continue a învățămîntului agricol de toate gradele. Rețeaua școlilor profesionale și tehnice agricole a fost extinsă an de an, ajungîndu-se azi la un număr de 192 școli profesionale, cu peste 21.000 de ucenici, față de 28 școli cîte existau în perioada regimului burghezo-moșieresc. În trecut existau în țara noastră doar 3 școli medii agricole. Astăzi funcționează un număr de 73 de școli agricole tehnice și tehnice de maiștri care cuprind peste 6.000 de elevi. În regimul burghezo-moșieresc existau în țara noastră doar 4 facultăți cu caracter agricol, în timp ce astăzi avem 5 institute de învățămînt superior agronomic, în care se pregătesc peste 5000 de studenți.

Concomitent cu dezvoltarea învățămîntului agricol a fost lărgită și baza lui materială. A crescut necontenit numărul sălilor de clasă, al atelierelor și laboratoarelor. Gospodăriile didactice, înzestrate cu utilajul cel mai modern, ajută viitoarelor cadre pentru agricultură să îmbine teoria cu practica, să dobîndească o pregătire temeinică. Bunăoară ucenicii și elevii centrului școlar agricol din R. Sărat, desfășurîndu-și activitatea practică pe cele 300 hectare ale gospodăriei didactice au reușit nu numai să-și îmbogățească cunoștințele practice de specialitate, ci să și obțină o producție agricolă sporită, de 2400 kg grîu, 2360 kg orz, 2400 kg porumb, 2058 kg mazăre și 1757 kg secară la hectar. Nu-i de mirare deci că gospodăria centrului școlar agricol din R. Sărat deține drapelul de gospodărie fruntașă pe raion.

Demn de remarcat este faptul că acest centru școlar, care are o existență de 54 de ani, a dat agriculturii în anii puterii populare 1425 de cadre calificate, ceea ce reprezintă de trei ori mai mult decît numărul total al absolvenților acestei școli în perioada 1904—1944. Mulți dintre absolvenții din ultimele serii ai centrului școlar agricol din R. Sărat sînt azi ingineri, cercetători științifici, conducători ai unor unități agricole socialiste. Elena Nestoreanu și Elvira Ticolea, de pildă, au studiat în institutele agricole din U.R.S.S., prima lucrînd azi la I.C.A.R., iar cea de a doua conducînd o gospodărie colectivă din raionul Brăila. Nica Popa, Vasile Moisiu, Ion Costache, Ion Pădineanu sînt azi ingineri agronomi.

Hotărîrile luate cu prilejul Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, care s-a ținut în primăvara acestui an la Constanța, deschid perspective și mai largi învățămîntului nostru agricol, care va deveni un învățămînt de masă. Conform acestor hotărîri în cîțiva ani agricultura noastră trebuie să primească peste 20.000 de cadre cu studii superioare și circa 80.000 cadre tehnice cu calificare medie. Pentru realizarea acestor sarcini, în noul an școlar numărul școlilor agricole ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ale sfaturilor populare va crește simțitor, astfel ca în fiecare raion să existe cel puțin o școală cu caracter agricol. Pentru asigurarea unei temeinice instruiri, practica ucenicilor și elevilor din școlile agricole se va desfășura în gospodăriile didactice, în cele mai înzestrate gospodării agricole colective și de stat, în stațiuni experimentale și în S.M.T.-uri.

Un mare număr de cadre pentru agricultură îl dau și școlile de 7 ani, îndeosebi acelea din mediul rural. Practica desfășurată de elevii acestor școli pe loturile experimentale le-a dat posibilitatea să-și formeze importante deprinderi de muncă în agricultură, să îndrăgească această muncă. Pentru ca viitorii absolvenți ai școlilor de 7 ani din mediul rural să-și însușească și mai temeinice cunoștințe și deprinderi agricole, începînd cu noul an școlar în clasele a V-a se vor studia științele agricole, al căror studiu se va extinde în anii următori și la clasele a VI-a și a VII-a. Această măsură va contribui la înarmarea absolvenților școlilor de 7 ani de la sate cu cunoștințe teoretice și practice ce le vor fi de un real folos în obținerea unor producții agricole sporite.

Înfăptuind politica leninistă a partidului nostru cu privire la creșterea unor cadre capabile să organizeze cu pricepere marea producție agricolă socialistă, să introducă în agricultură toate cuceririle științei, profesorii din învățămîntul agricol de toate gradele, ca și cei din școlile de 7 ani, își dau contribuția lor nobilă la dezvoltarea patriei noastre pe drumul socialismului victorios.

GH. ANDREI

INVĂȚIND
de la prietenii noștri sovietici

Prietenia cu poporul rus are rădăcini adînci în trecutul istoric al poporului romîn. Această prietenie s-a întărit și a căpătat un conținut nou, mult mai bogat, în timpul luptei comune pentru eliberarea patriei noastre, în focul luptei împotriva fascismului, în munca și lupta pentru îndeplinirea țelurilor comune — de a făuri o viață nouă și fericită pentru toți cei ce muncesc, de a asigura pacea și liniștea întregii omeniri.

De la prietenii adevărați poți învăța multe. Și noi am învățat într-adevăr multe de la prietenii noștri sovietici. În anii puterii sovietice ei au acumulat o uriașă experiență în toate domeniile construcției socialiste. Această experiență a constituit și constituie pentru poporul romîn un neprețuit tezaur, un izvor permanent de învățăminte, care ne-a ușurat mult calea spre socialism, spre o viață liberă și fericită.

Folosind și aplicînd experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a oamenilor sovietici, în condițiile concrete ale patriei noastre, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn noi am reușit ca, într-o perioadă istorică scurtă, să realizăm progrese însemnate în domeniul construcției de stat, economice și culturale. Dintr-o țară înapoiată din punct de vedere economic, Republica Populară Romînă a devenit o țară în care se dezvoltă o puternică industrie socialistă și o agricultură înaintată. În anii care au trecut de la eliberarea țării, știința și cultura noastră au înflorit așa cum n-au putut să înflorească niciodată în trecut.

Călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă și folosind experiența sovietică în domeniul învățămîntului, regimul democrat-popular a pus bazele unei școli noi, ale școlii pentru toți cei ce muncesc, la a cărei temelie stau principiile marxist-leniniste despre educație, concepția materialist-dialectică despre natură și societate. Experiența învățămîntului sovietic ne-a ajutat ca, prin reforma învățămîntului, să dăm școlii noastre o structură nouă, corespunzătoare cu sarcinile construcției socialiste și un conținut nou, potrivit intereselor celor ce muncesc. Învățămîntul și-a deschis larg porțile pentru fiii oamenilor muncii, a devenit mijlocul principal în revoluția culturală, un factor important al progresului cultural al poporului și principala verigă în sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului.

Experiența învățămîntului sovietic a constituit un sprijin de mare preț în lupta pentru înlăturarea concepțiilor idealiste, neștiințifice de care era îmbibată școala veche, pentru elaborarea unor programe și manuale școlare noi, cu un înalt conținut științific. În primii ani de aplicare a reformei învățămîntului școala noastră a folosit chiar o serie de manuale traduse din limba rusă, pînă cînd, pe baza experienței acumulate, s-a putut trece la elaborarea unor programe și manuale originale.

De la pedagogii sovietici au învățat pedagogii noștri să acorde educației locul cuvenit în viața socială și să pună la baza ei concepții științifice. Care dintre învățătorii și profesorii noștri nu s-a simțit mai înarmat și nu a căpătat o imagine clară asupra dezvoltării individului în urma studierii învățăturii lui I. P. Pavlov cu privire la activitatea nervoasă superioară! Ei au început să vadă în fiecare copil și tînăr omul de mîine al societății noastre socialiste, să-l respecte și să-l iubească, să scoată la iveală și să cultive cele mai nobile trăsături ale lui.

Învățînd din pedagogia sovietică, în ceea ce privește asigurarea conținutului științific al învățămîntului și educarea comunistă a tineretului, știința noastră pedagogică a făcut însemnate progrese. Cine nu prețuiește bogata literatură metodică sovietică, care ne-a luminat primii pași pe calea noilor metode de predare și educație! Nu mai vorbim de întreaga literatură pedagogică sovietică, care a căpătat o înaltă prețuire în rîndul pedagogilor noștri și care ne oferă generalizarea teoretică a unei bogate experiențe în domeniul învățămîntului. Lucrările unor pedagogi ca Șimbirev, Ogorodnikov, Kairov, Skatkin, Novikov, Osipova și alții sînt astăzi nelipsite din biblioteca fiecărui învățător și profesor. În această literatură, învățătorii și profesorii noștri găsesc răspuns la problemele care-i preocupă, imbold în cercetarea diferitelor aspecte ale muncii instructiv-educative și sprijin în rezolvarea greutăților pe cale le întîmpină în munca lor. Numele și operele multor pedagogi sovietici au căpătat un mare prestigiu în rîndurile pedagogilor din Republica Populară Romînă, care găsesc în știința pedagogică sovietică un valoros îndrumător. Îndeosebi opera marelui pedagog A. S. Makarenko este profund iubită și studiată de către cadrele didactice din patria noastră. Nu există la noi realizare în domeniul educației în care să nu se resimtă influența ideilor acestui mare pionier al pedagogiei noi, socialiste. Mii de educatori s-au inspirat din acest izvor prețios în rezolvarea problemelor privind formarea colectivului de elevi, educarea disciplinei conștiente, educația prin muncă, în problemele educației morale și ale educației în familie.

Sarcinile realizării învățămîntului politehnic în școala de cultură generală, ca mijloc principal al legării cunoștințelor predate în școală de viață, de practică, au ridicat în fața pedagogilor noștri probleme multiple. Și în această direcție principalul nostru sprijin îl constituie experiența școlii sovietice. Vizitele în Uniunea Sovietică ale oamenilor școlii din țara noastră, valorosul material documentar pe care ni l-au pus la îndemînă pedagogii sovietici ne-au ajutat să clarificăm multe din aceste probleme, să înțelegem în mod just căile și formele prin care se realizează sarcinile învățămîntului politehnic. Avînd acest ajutor am și izbutit să facem primii pași și să obținem primele succese pe calea politehnizării învățămîntului.

Experiența pedagogilor sovietici ne-a ajutat să acordăm familiei un rol important în opera de educație, să privim cu alți ochi colaborarea dintre școală și familie și să ne sprijinim pe ea.

În activitatea învățătorilor și profesorilor sovietici au găsit pedagogii noștri un minunat exemplu de muncă creatoare, de devotament pentru cauza școlii și a poporului muncitor, pentru înflorirea patriei și au învățat că este o adevărată mîndrie să slujești într-o școală însuflețită de scopul nobil de a forma un om nou, care să lupte pentru fericire și progres. Vizitele pedagogilor și oamenilor sovietici în patria noastră sînt întotdeauna prilejuri de învățăminte. Sfaturile și îndrumările pe care ni le dau ei în orice ocazie sînt primite cu mult interes, iar modestia și seriozitatea cu care ne împărtășesc din experiența lor sînt apreciate cu căldură. Nu mai vorbim de prietenia și dragostea cu care sînt întîmpinați cei ce vizitează Uniunea Sovietică, cu care le sînt arătate realizările obținute în școlile sovietice și în întreaga societate sovietică, cu care le sînt explicate metodele de muncă folosite.

Înfăptuirile dobîndite în domeniul învățămîntului, în dezvoltarea școlii și în îmbunătățirea conținutului ei, la fel ca înfăptuirile dobîndite în toate ramurile construcției socialiste, au fost posibile datorită conducerii înțelepte a Partidului Muncitoresc Romîn și ajutorului permanent primit din partea Uniunii Sovietice. Nouă ne este infinit mai ușor să progresăm într-un timp scurt pe această cale pentru că ea a fost parcursă de oamenii sovietici înaintea noastră, pentru că avem la îndemînă experiența lor, avem de unde învăța.

Acum, cînd se împlinesc 14 ani de la eliberarea patriei noastre, înfăptuită cu ajutorul marii Uniuni Sovietice, gîndurile noastre se îndreaptă încă o dată, cu frățească prietenie, spre oamenii sovietici, cărora le sîntem recunoscători din adîncul inimii pentru imensul sprijin pe care ni-l acordă, pentru tot ceea ce ne-au învățat.

T. MAREȘ

● Învățămîntul de 7 ani creat prin reforma învățămîntului din 1948 a devenit general și obligatoriu în orașe, centre muncitorești și centre raionale, iar în anul care urmează va fi generalizat în toate comunele și satele care au școli de 7 ani. În 1948/1949, primul an de aplicare a reformei învățămîntului, au funcționat 3549 unități școlare cu clasele V—VII în care au fost cuprinși 284.450 elevi. Pînă în anul școlar 1957/58 numărul acestor unități a ajuns la 4633 în care au fost cuprinși 438.039 elevi, față de 770 gimnazii și cursuri inferioare de liceu cîte au fost în 1938/39, cărora le corespund clasele V—VII de astăzi și care cuprindeau de patru ori mai puțini elevi.

ÎN FOTOGRAFIE: O școală construită de curînd la 1360 metri altitudine, în comuna Fundata, regiunea Stalin.

Dragoste de patrie

Trebuie să vă spun că de la început elevii cu care am stat de vorbă m-au atras prin firea lor vioaie, prin exuberanța caracteristică adolescenței și, mai ales, prin modestia și bunăcuviință cu care mi-au răspuns la întrebările puse și care este, fără îndoială, rodul unei munci de ani de zile—munca atentă, plină de dragoste, a profesorilor prin mîna cărora au trecut.

...Era o după amiază senină, plină de miresmele tari ale verii cînd am intrat pe poarta școlii medii „Ștefan cel Mare" din Suceava. Pe culoare se aflau băieți și fete de toate vîrstele, arși de soare, zgomotoși, plini de voie bună, purtînd în spate rucsacuri cu echipament sportiv, admirînd ierbare, fragmente de roci sau cutii cu insecte, răsfoind caiete cu însemnări.

Venisem la școală să aflu ce metode folosesc profesorii în munca de educare patriotică a elevilor. Și iată, puteam vedea nemijlocit efectul pe care l-a avut asupra elevilor această muncă. Una din metode fusese dezvăluită: excursiile. Și pentru a cunoaște rezultatele peregrinărilor făcute împreună cu profesorii în țară și în regiune, i-am rugat pe elevi să-mi arate caietele de însemnări.

Rîndurile așternute de ei pe filele acestor carnete mi-au arătat odată mai mult că tineretul țării noastre cunoaște și iubește înfăptuirile prezentului, pe cei care construiesc astăzi o viață nouă, înfloritoare. Iată, bunăoară, ce și-a însemnat în caietul lui Nicolae Tarnovețki:

„...Frumoasă și bogată este regiunea noastră! După cîte ne-au spus muncitorii, combinatul forestier „Bernath Andrei" poate sta alături de cea mai modernă întreprindere forestieră din Europa. Și nu uitați: acum 10-12 ani nu era aici decît o neînsemnată fabricuță.

Dar parcă numai cu acest combinat ne mîndrim noi? Fabrica de lactoză are instalații la fel de moderne. Și mina de mangan de la Iacobeni are frumoase perspective de dezvoltare... Nu mai vorbim de satele noastre: gospodăriile colective din Roma au ajuns milionare..."

În caietul lui Laurențiu Țurcanu, secretarul organizației UTM pe școală, sînt așternute următoarele însemnări:

„Azi, organizația noastră a avut un mare succes. Sprijiniți de profesorii comuniști, utemiștii au organizat o întîlnire cu cîțiva dintre muncitorii fruntași de la fabrica de încălțăminte „Străduința" din Iași. Tovarășul Avram Enciu, tatăl Liei Enciu dintr-a VIII-a, ne-a vorbit despre grelele condiții în care erau siliți să lucreze în trecut muncitorii de la „Străduința", despre condițiile tot mai bune pe care le au azi, despre metodele folosite de ei pentru a ajunge să depășească norma...Vorbea simplu și cu căldură. Mi-a plăcut mult..."

Iată ce scrie în caietul lui elevul Pot Ion din clasa a X-a:

„...De multe ori am auzit vorbindu-se despre dîrzenia și lupta din trecut a comuniștilor. De multe ori am auzit la lecțiile de istorie despre Doftana. Cîte nu ne-au povestit despre toate acestea tovarășii profesori Nicolae Ceredarec sau Variara Ursache! Dar am putut să-mi dau cu adevărat seama de toate suferințele îndurate în anii teroarei de către comuniști, acești oameni tari și curajoși, numai după ce am văzut Doftana. Numai după ce am văzut bîta cu care erau loviți, după ce am văzut hainele zdrențuite în care erau îmbrăcați, după ce am văzut celula H și tot acest iad care îți insuflă groază și azi, cînd închisoarea e transformată în muzeu, am simțit cu adevărat ce înseamnă curaj, dîrzenie, hotărîre de comunist. Și am învățat să urăsc. Să-i urăsc pe toți acei care i-au condamnat la o astfel de viață pe fiii cei mai buni ai poporului..."

Același caiet: „...Sinaia. Astăzi am vizitat castelul Peleș. Ce peisaj minunat, cîte comori! Și cînd te gîndești că aici și-au dus viața de huzur cei mai mari trîntori ai țării, în timp ce la Doftana sufereau de foame cei mai buni fii ai ei..."

Din caietul lui Hosiuc Liviu: „...În Suceava și în împrejurimile ei am văzut cetatea lui Ștefan, bisericile și mînăstirile ridicate de el, chilia pustnicului Daniil, muzeele. Am luat-o apoi în direcția Botoșanilor. Tovarășul Alexandru Obadă, profesorul nostru de limba romînă, ne-a făgăduit că ne duce să vedem Ipotești lui Eminescu. Și s-a ținut de cuvînt. Acolo am organizat un fel de seară literară... Ce plină de simțire a fost poezia închinată marelui poet de Pop Ioan din clasa noastră!"

...Am terminat de răsfoit ultimele foi ale însemnărilor făcute de elevi. Am citit și despre concursurile „Drumeții veseli" care au ca temă, de cele mai multe ori, probleme legate de istoria și geografia regiunii, despre munca la săpăturile arheologice din jurul cetății lui Ștefan, despre acțiunea de înfrumusețare a orașului și, mai ales, despre ajutorul dat în campania de recoltare a gospodăriilor colective și întovărășirilor din împrejurimi.

Multe lucruri frumoase sînt în aceste caiete. Și toate arată că tinerii din școlile noastre au o viață bogată în fapte de isprăvă, că se pregătesc cu sîrg să devină cetățeni vrednici ai țării care le este atît de dragă.

STELA NEAGU

Cu sprijinul larg al sindicatului

În anii puterii populare condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice s-au îmbunătățit mereu, constituind o dovadă grăitoare a grijii și dragostei pe care partidul, guvernul și întreg poporul nostru muncitor o arată celor ce instruiesc și educă tînăra generație a patriei noastre. La îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice, la ridicarea continuă a pregătirii lor ideologice, politice și profesionale, a nivelului lor cultural, a adus, sub conducerea partidului, o contribuție de mare însemnătate Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură.

Datorită sprijinului pe care l-au primit din partea sindicatului lor, un însemnat număr de învățători și profesori au primit în anii aceștia locuințe corespunzătoare. De asemenea, li s-au repartizat cadrelor didactice credite în valoare de peste 7 milioane lei pentru construcții de locuințe individuale. Un număr de 20.000 pedagogi din mediul rural au primit loturi individuale. S-a legiferat aprovizionarea cadrelor didactice cu produse textile și încălțăminte în rate.

Numărul muncitorilor din Învățămînt și al copiilor acestora trimiși la odihnă și în tabere a crescut și crește în fiecare an. În vara aceasta isi petrec concediul în case de odihnă sau sanatorii, la munte sau la mare peste 9.000 de cadre didactice. Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură a organizat de asemenea, în vara acestui an, 16 tabere de pionieri și școlari cu un efectiv de 4090 de copii.

Pentru a veni în sprijinul învățătorilor și profesorilor, sindicatul s-a preocupat în anii puterii populare de crearea caselor de ajutor reciproc. Cele 215 case de ajutor reciproc înființate în acești ani au un fond de depuneri de peste 22 milioane lei și au acordat cadrelor didactice, numai în 1957, peste 60.000 de împrumuturi în valoare de 40 milioane lei. În cursul aceluiași an s-au acordat cadrelor didactice ajutoare materiale nerestituibile în valoare de peste 500.000 lei.

Deosebit de mult s-a dezvoltat în ultimii ani acțiunea sindicatului în vederea ridicării nivelului ideologico-politic, profesional și cultural al învățătorilor și profesorilor. Cu sprijinul comitetelor regionale și raionale de partid, comitetele sindicale de învățămînt și cultură au cuprins în învățămîntul politic un mare număr de cadre didactice. Numai în regiunea Baia Mare, bunăoară, au fost cuprinși în diferite forme ale învățămîntului politic un număr de 3746 de învățători și profesori.

Consfătuirile de producție, interasistențele la lecții și celelalte forme ale schimbului de experiență organizate de comitetele sindicale, ca și sprijinul acordat celor care studiază fără frecvență sau la cursurile de perfecționare, aduc o contribuție de mare însemnătate la ridicarea continuă a pregătirii de specialitate a cadrelor didactice, la îmbunătățirea metodelor de muncă ale acestora. Totodată, cluburile și colțurile roșii organizate de comitetele sindicale oferă pedagogilor prilejul de a-și lărgi necontenit orizontul profesional și cultural, de a face sport, excursii, de a-și petrece în condițiile cele mai bune și cît mai atractiv ceasurile de odihnă. Chiar și numai un singur exemplu — bunăoară, acela că sindicatul a cheltuit într-un singur an (1957) 1.609.363 lei pentru munca culturală de masă (înzestrarea bibliotecilor cu cărți, amenajarea cluburilor și a colțurilor roșii, organizarea de biblioteci volante la sate etc.) — este pe deplin grăitor pentru grija pe care o arată sindicatul nostru membrilor săi.

O mare dezvoltare a luat în anii puterii populare mișcarea artistică de amatori organizată de sindicat în rîndul învățătorilor și profesorilor. La recentul concurs al echipelor de artiști amatori din învățămînt au participat peste 20.000 de cadre didactice. Numai la faza interregională a concursului, unde s-au prezentat cele mai bune echipe, care au fost plasate pe locul I pe regiuni, au participat 27 formații de cor, 25 echipe de teatru, 17 echipe de dansuri, 7 orchestre, 14 brigăzi artistice de agitație și peste 50 de soliști vocali, recitatori și cititori artistici, totalizînd 4200 de învățători și profesori.

În fiecare an sindicatul organizează pentru cadrele didactice excursii în toate regiunile țării. În anul școlar trecut au participat la astfel de excursii peste 8000 cadre didactice, iar în anul acesta peste 15000.

Îngrijindu-se îndeaproape de condițiile de trai ale cadrelor didactice, ajutîndu-le să muncească mereu mai bine, să-și dezvolte și să-și îmbogățească mereu pregătirea, Sindicatul Muncitorilor din Învățămînt și Cultură contribuie nemijlocit și într-o măsură tot mai largă la înflorirea învățămîntului nostru pus în slujba construirii socialismului.

Astăzi la Afumați

Cînd au arătat astfel satele și oamenii comunei Afumați? Niciodată! Eu m-am trezit tot prin aceste locuri, însă într-o altă comună Afumați. Plaiurile acestea nesfîrșite cultivate cu grîu și porumb, care acum sînt ale colectiviștilor și întovărășiților și de care mă simt atît de legat, altădată le priveam cu un sentiment de dușmănie. Era expresia unei nefericirite pe care tatăl meu — unul din copii răsculaților de pe valea Dunării din 1907 — mi-o sădise încă de mic copil în suflet împotriva moșierilor și a tuturor exploatatorilor.

Ca fiu de învățător răzvrătit, urmărit de jandarmi și dat afară din învățămînt, nu prea eram privit cu ochi buni de moșieri și de slugile acestora, care se aflau la conducerea comunei. Dar faptul că mă asupreau n-a putut să mă înfrîngă. Dragostea mea față de copii, fața de meseria de învățător, era mult mai puternică. Despre ceea ce am fost eu și alții ca mine pînă la eliberarea patriei noastre, despre viața de clăcași a majorității țăranilor comunei mele, vorbește o întreagă istorie. Dar astea sînt fapte ce aparțin trecutului. Astăzi avem o comună Afumați nouă, cu oameni noi și fapte mărețe.

În satul nostru toți țăranii muncitori sînt fie membri ai gospodăriei agricole colective „30 Decembrie", fie membri ai întovărășirilor agricole. Întreaga comună e cooperativizată. Copiii sînt instruiți și educați în cele 4 grădinițe, 3 școli de 4 ani și 2 școli de 7 ani ale comunei. În fiecare sat din comună există cămin cultural. Trei cămine culturale funcționează în localuri noi. În satul Bourenî a fost construit și un nou local de școală.

Între familia mea, de învățător al zilelor noastre, și cea tot de învățător, a tatălui meu, de acum cîteva decenii, este o diferență ca de la cer la pămînt. Din cei 6 copii ciți avea tata, doar pe mine a putut să mă dea la o școală. La rîndul meu și eu am astăzi copii. Băiatul cel mare a devenit în anii regimului nostru inginer pentru mecanizarea agriculturii. Un alt băiat e mecanic. Una din cele două fete a absolvit școala tehnică agricolă, iar cea mai mică urmează cursurile școlii medii. Fiecare dintre noi își are astăzi rostul lui în viață. Acest curs firesc al vieții noastre noi îl întîlnim în majoritatea familiilor celor ce muncesc din comuna Afumați, din întreaga țară.

Pe lîngă numărul mare de tineri țărani muncitori harnici și pricepuți, în anii regimului democrat-popular în comuna Afumați s-a ridicat și o intelectualitate nouă. Din tot mai multe gospodării de țărani muncitori în care altădată bîntuiau foamea și mizeria se ridică tineri ingineri, tehnicieni, tractoriști, învățători, ofițeri etc. Dragostea pentru cultură se observă și la țăranii muncitori mai în vîrstă. Din rîndurile foștilor neștiutori de carte mulți au devenit cititori frecvenți ai bibliotecilor sătești, spectatori nelipsiți ai programelor cultural-artistice date de tinerii satului la căminele culturale. Cînd vine un film nou, sala cinematografului din comună este neîncăpătoare.

Despre astfel de lucruri nu se pomenea în trecut. Ele au devenit posibile numai datorită eliberării patriei noastre de sub jugul fascismului și sînt roade ale regimului democrat-popular, ale politicii partidului care ne conduce spre o viață nouă.

GRIGORE GR. DECA
Învățător
școala de 7 ani din comuna Afumați, raionul Bălești

● Învățămîntul profesional și tehnic asigură economiei naționale în continuă dezvoltare cadrele necesare de muncitori și tehnicieni. Pentru aceasta rețeaua școlilor profesionale și tehnice s-a dezvoltat foarte mult. Numărul școlilor profesionale a crescut de la 224 unități cu 39.250 elevi cîte erau în 1938/1939 la 410 unități cu 97.805 elevi în anul școlar 1957/1958. În afară de un mare număr de școli tehnice care cuprind zeci de mii de elevi. Numai în ultimul an învățămîntul profesional și tehnic a dat agriculturii noastre 6575 muncitori și 2008 tehnicieni și maiștri agricoli.

ÎN FOTOGRAFIE: Elevе ale școlii profesionale viticole din Odobești făcînd polenizare artificială.

Pedagogi din Deltă

La Crișan, în inima Deltei Dunării, am cunoscut o școală care-ți poate vorbi ca un manual de istorie.

Școala s-a înființat în Crișan o dată cu puterea populară. Adusă de puterea populară în locul negustorilor cherhanagii, al rachiului, al perceptorilor. La început pescarii au privit-o mirați și oarecum indiferenți. Erau aproape siguri că n-o să vină aici nici un învățător și nici un profesor. Spuneau că nimeni n-o să vrea să înfrunte iernile Deltei, cînd luni de zile apa ajunge pînă în pragul casei.

Iată însă că s-au găsit oameni care nu s-au temut de greutăți. Toți sînt tineri. Sergiu Serbanovici, directorul școlii, a venit aici în urmă cu 7 ani. S-a căsătorit în sat și acum își construiește și casă.

— Ne-am mai întîlnit anul trecut cu prilejul sărbătoririi „Zilei învățătorului" la Tulcea — îmi amintește el.

Aflu de la colegii lui că la cea de a doua sărbătorire a „Zilei învățătorului" Sergiu Serbanovici a primit titlul de „învățător fruntaș". Alături de el muncesc încă 6 cadre didactice: Lidia Crețu, Viorica Popovici și Dumitru Giuraniuc au absolvit școala pedagogică din Siret, Victoria Zaharenka, Florica Visocenko și Irina Bolotă sînt absolvente ale școlii pedagogice din Sighet.

Delta are farmecul ei, poezia ei. Învățătoarele din Crișan mi-au povestit cît de mult te legi de ea cînd îi cunoști oamenii, urmași ai moreacilor aduși aci de urgia persecuțiilor, cît de multe obții ca pedagog dacă-i iubești pe cei cărora le dai lumina cărții.

Copiii au început să învețe. Au început să învețe și părinții. Cu copiii a fost mai ușor. Cu părinții, însă, mergea mai greu. Le intrase unora în minte că nu vor putea învăța, că știința de carte e pentru domni.

— Ne-au ajutat însă copiii, școlarii noștri — zîmbește una dintre învățătoare. Iată-l pe Apostol Ioan, din clasa a V-a. A fost „dascălul" părinților săi. Le-a stimulat interesul citindu-le, în nopțile lungi de iarnă, cărțulii luate din biblioteca școlii. S-au minunat bătrînii de cîte mai pot fi în lume și au învățat să citească și să scrie.

Am vrut să aflu și alte aspecte din munca învățătorilor din Crișan. Ne-am așezat pe prundul Dunării, urmărind cu privirea vapoarele care treceau fie spre Sulina, fie spre Galați. Peste Dunăre, exact în dreptul școlii, se construiește un combinat de recoltare a stufului. Aici vor lucra absolvenții clasei a VII-a, după ce se vor califica într-o școală profesională.

— Iarna și primăvara — ne povestește directorul școlii — furtunile ne fac deseori greutăți în privința frecvenței. Am procurat însă două lotci cu care noi, învățătorii, îi transportăm pe copii la școală. Așa putem avea o frecvență regulată. Școala noastră va fi în curînd neîncăpătoare. Anul acesta vom cuprinde în clasele V—VII și pe elevii din Caraorman și Mila 23. Anul viitor vom începe lucrările pentru construirea unui nou local de școală. Preocuparea noastră actuală — urmează directorul — este să creștem învățători de aici, din sat. Pe Apostol Nastasia și pe Ivanov Ecaterina, fiice de pescari de aici, eleve ale școlii noastre, le pregătim acum pentru școala pedagogică.

Am stat mult de vorbă cu tinerii învățători din Crișan despre munca lor în școală. Mi-au povestit că fiii oamenilor Deltei învață cu sîrg, dornici să se pregătească temeinic, să poată contribui din plin la înflorirea regiunii lor, în fața căreia se deschid perspective nevisate în trecut. Mi-au povestit și despre munca lor la căminul cultural, la biblioteca sătească, la casele de citit. Am aflat de la locuitorii satului că priceperea și dîrzenia pedagogilor au cîștigat dragostea tuturor.

Sărbătorind cea de a 14-a aniversare a eliberării patriei noastre, pedagogii din Deltă își iau noi angajamente. Ei sînt hotărîți să-și îndeplinească și mai bine munca, să dea poporului, patriei, cadre cît mai bine pregătite, demne de marile înfăptuiri care se realizează în regiunea lor, în toată țara.

C. RADOI

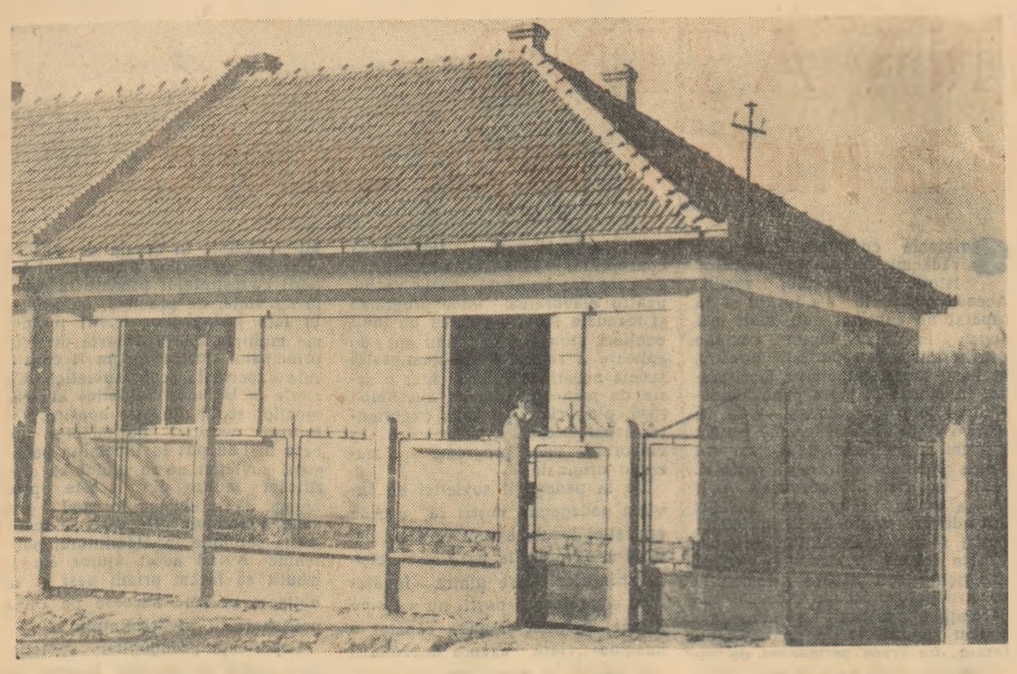

● Dezvoltarea învățămîntului în anii puterii populare, creșterea numărului de școli și de elevi a atras după sine o creștere simțitoare a numărului cadrelor didactice.

Numărul educatoarelor, învățătorilor și profesorilor din învățămîntul de cultură generală a crescut de la 48.254, cîți erau în anul 1938/1939 la 100.642 în anul școlar 1957/1958. În același timp numărul cadrelor didactice din învățămîntul superior a crescut de la 2194 la 7808.

Regimul democrat popular acordă o grijă permanentă cadrelor didactice, cărora le creează condiții tot mai bune de muncă și de trai. Printre măsurile luate în acest scop se numără și acordarea de credite de către stat pentru construirea de locuințe individuale.

IN FOTOGRAFIE: Locuința construită la Satu-Mare pentru cadrele didactice.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Concursul de admitere la institutele pedagogice de învățători

Concursul de admitere la institutele pedagogice de învățători se va desfășura între 15 și 25 septembrie a.c. Înscrierile pentru concursul de admitere se fac între 15 august și 13 septembrie. La concursul de admitere în institutele pedagogice de învățători se pot prezenta absolvenții școlilor medii de cultură generală cu diploma de maturitate, care au maximum 25 de ani împliniți între 1 ianuarie — 31 decembrie 1958.

Concursul de admitere va fi precedat de vizita medicală și proba de aptitudini muzicale. Vizita medicală și proba de aptitudini muzicale se vor desfășura în zilele de 13 și 14 septembrie. Ambele sînt eliminatorii.

Candidații admiși în urma vizitei medicale și a probei de aptitudini muzicale vor da probe la limba și literatura română (scris și oral); la aritmetică (scris și oral); la istoria României (oral), la limba și literatura materină (la institutele pedagogice de învățători care funcționează în limbile de predare ale minorităților conlocuitoare — scris și oral).

Probele scrise de limba și literatura română se vor ține în ziua de 15 septembrie 1958, cele de aritmetică în ziua de 16 septembrie 1958, iar cele de limba și literatura materină în ziua de 17 septembrie 1958. Probele scrise încep la ora 9 dimineața și sînt eliminatorii. Subiectele probelor scrise vor fi trimise de către Ministerul Învățămîntului și Culturii.

Concursul de admitere în institutele pedagogice de învățători se va desfășura în condițiile instrucțiunilor M.I.C. nr. 1359 a/13 august 1957 și după programa conexată la aceste instrucțiuni.

Școlile și secțiile de învățămînt și cultură vor avea grijă să îndrumeze spre institutele pedagogice de învățători absolvenții ai școlilor medii de cultură generală cu diploma de maturitate — fii de muncitori, de colectiviști, întovărășiți, fii de țărani cu gospodărie mică și fii de învățători. În regiunile unde nu există institute pedagogice de învățători candidații vor fi dirijați spre institutele pedagogice cele mai apropiate de regiunea lor. Astfel, de exemplu, tinerii din regiunea Suceava, regiune care are nevoie de un număr mare de învățători calificați, vor fi dirijați spre institutul pedagogic de învățători din Iași.

Institutele pedagogice de învățători funcționează în următoarele localități: București (Șoseaua Panduri nr. 92, raionul V. I. Lenin), Cluj (str. Babeș nr. 25); Iași (str. N. Mohănescu nr. 3); Timișoara (str. Pestalozzi nr. 14); Craiova (Calea București 265); Galați (str. Brăilei 200); Odorhei (Piața Libertății 2—3 — Institutul pedagogic de învățători cu limba de predare maghiară).

În legătură cu examenele de admitere în școlile tehnice

Absolvenții școlilor medii de cultură generală cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare care se prezintă la examenul de admitere la școlile tehnice pentru personalul tehnic vor fi examinați la dorința lor, atît în scris cît și oral, în limba de predare a școlii absolvite.

La limba română (acolo unde este prevăzută ca obiect de examen), examinarea se va face din materia prevăzută în programa de limba română a claselor VIII—X pentru școlile pe care le-au absolvit candidații.

De asemenea, la examenul de admitere în școlile tehnice de maiștri, candidații care au absolvit școli profesionale cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare vor putea fi examinați la cerere, atît scris cît și oral, în limba de predare a școlii absolvite.

În acest scop, comisiile de examinare vor fi completate cu profesori de specialitate cunoscători ai limbii în care urmează a fi examinați candidații.

Examenele integrale pentru clasele V-VII în învățămîntul fără frecvență

Se precizează că examenele integrale pentru clasele V—VII pot fi date nu numai într-o singură sesiune, ci și în cele trei sesiuni ale învățămîntului fără frecvență — ianuarie, mai și august — în condițiile stabilite prin Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 690/1958. Eșalonarea în trei sesiuni privește obiectele de învățămînt ale claselor V—VII integral și nu eșalonarea claselor.

Dispozițiile de mai sus se aplică și elevilor care au dat examene integrale pentru clasele V—VII într-una din sesiunile ianuarie și mai a.c. și nu au promovat.

Condițiile de admitere la aceste examene integrale, precum și cele cu privire la organizarea și desfășurarea lor, rămîn cele existente.

Pregătirea candidaților la concursul de burse pentru învățămîntul superior

În vederea unei cît mai bune pregatiri a candidaților la concursul de burse pentru învățămîntul superior acordate de întreprinderile socialiste și de comitetele executive ale sfaturilor populare, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat de curînd instrucțiuni cu privire la organizarea cursurilor în cadrul cărora sînt pregătiți acești candidați.

În istrucțiuni se arată că baza materială necesară bunei funcționări a cursurilor este asigurată de organizatorii acestora — întreprinderile socialiste și comitetele executive ale sfaturilor populare. De asemenea, întreprinderile socialiste și comitetele executive ale sfaturilor populare recrutează cursanții și stabilesc obiectele la care se va face pregatirea, în funcție de programa concursului de admitere a facultății la care se vor înscrie candidații. Totodată, întocmesc programa și orarul cursurilor și recrutează cadrele didactice necesare dintre cei mai buni ingineri ai unităților respective, profesori recomandați de secțiile de învățămînt și cultură sau cadre didactice din învățămîntul superior, recomandate de instituțiile de învățămînt superior.

Cursurile de pregătire se organizează și se desfășoară în cadrul centrelor de pregătire. În funcție de numărul cursanților, aceste centre se pot organiza de către întreprinderi sau grupuri de întreprinderi — în localuri proprii, de către comitetele executive ale sfaturilor populare raionale, orășenești sau regionale — în localurile școlilor medii, sau de către întreprinderi și comitetele executive ale sfaturilor populare — în localurile școlilor medii din localitățile respective și în instituțiile de învățămînt superior (acolo unde acestea există).

Instituțiile de învățămînt superior au datoria sa sprijine organizarea și buna desfășurare a cursurilor de pregătire pentru concursul de burse, colaborînd la întocmirea programelor, a orariilor, recomandînd personal didactic și punînd la dispoziție spațiul de învățămînt necesar.

Fiecare centru de pregătire funcționeaza sub conducerea unui director de studii, care poate fi inginer (cu experiență didactica) al uneia dintre întreprinderile organizatoare, director de școala medie sau profesor din învățamîntul mediu cu experiența didactică și organizatorica, sau cadru didactic din învățămîntul superior avînd cel puțin funcția de lector sau șef de lucrari.

Activitatea cursanților în cadrul centrului de pregatire este organizată pe grupe de 20—40 elevi. Grupa cuprinde, în general, elevi sau absolvenți ce se pregătesc pentru facultăți care au același program la concursul de admitere. În cazul cînd numărul cursanților care se pregătesc pentru concursul de burse la facultăți cu același program de admitere este mai mic decît 20, se pot constitui grupe mixte, alcatuite din candidați la facultăți cu programe de admitere apropiate. Aceștia vor urma cursuri comune la disciplinele comune din programele de admitere ale facultăților respective și cursuri în subgrupe la celelalte discipline din programe.

Cursurile de pregătire pentru concursul de burse se vor organiza între 15 octombrie și 15 mai pentru elevii din clasele X și XI ale școlilor medii de cultura generala (cursuri de zi, serale sau învățamînt fără frecvența) care au dreptul să se înscrie la concursul de burse, pentru absolvenții de școli medii aflați în producție și care au dreptul să se înscrie la acest concurs, precum și pentru maiștri care se pregătesc pentru intrarea în învățămîntul superior. În această perioadă cursurile se vor programa în fiecare duminică, între orele 9—13. Se vor organiza de asemenea cursuri între 5 iulie și 22 august pentru categoriile de cursanți menționate mai sus, excepînd absolvenții clasei a X-a, care vor primi teme speciale de studiat în cursul vacanței de vara. În această perioadă cursurile se vor programa în fiecare zi de lucru, între orele 17—21.

În cadrul fiecărui centru de pregătire se vor întocmi programe pentru fiecare obiect, diferențiate pentru elevii clasei a X-a, elevii clasei a XI-a sau absolvenți.

Organizarea procesului de învățămînt va urmari — la toate nivelurile cursurilor de pregătire — intensificarea și orientarea studiului individual al cursanților, îmbunătățirea pregătirii individuale și a capacității de a face față exigențelor concursului.

Patronarea școlilor de cultură generală de către întreprinderi

În urma unei ședințe care a avut loc la Ministerul Învățămîntului și Culturii și în care s-a făcut analiza felului cum se desfășoară acțiunea de patronare a școlilor de cultură generală de către întreprinderile industriale și agricole, ca urmare a instrucțiunilor comune ale Consiliului Central al Sindicatelor, Ministerului Învățămîntului și Culturii și Comitetului Central al U.T.M. din 26 octombrie 1957 cu privire la patronarea școlilor, s-au făcut unele completări și precizări în legătură cu această problemă.

Se precizează că pe lîngă școli se vor constitui comitete de patronaj formate din reprezentanți ai întreprinderii care patronează școala și ai școlii patronate. Se recomandă ca din comitetul de patronaj, pe lîngă persoanele prevăzute la punctul 4 din Instrucțiunile CCS. MIC, și UTM din 26 octombrie 1957, să mai facă parte inginerul șef sau un inginer șef de sector din întreprindere, un maistru din întreprindere, 2 profesori a căror specialitate este legată de învățămîntul politehnic (fizică, chimie, matematică, biologie). Se va întocmi un proces-verbal cu caracter contractual, în care se va menționa nominal componența comitetului și principalele obiective ale patronării școlii de către întreprinderea industrială sau agricolă, precum și obligațiile școlii față de întreprindere.

Comitetul de patronaj analizează și stabilește, la cererea școlii, planul de măsuri pentru înzestrarea atelierelor, laboratoarelor și loturilor școlare agricole, precum și sprijinul material al întreprinderii la rezolvarea problemelor legate de înzestrarea laboratoarelor, atelierelor și loturilor agricole cu utilaje, scule, dispozitive, material didactic și aparatură necesară legării învățămîntului de practică. De asemenea, analizează și stabilește, la cererea școlii, planul pentru documentarea tehnica a cadrelor didactice și a elevilor, conținînd organizarea de conferințe științifico-tehnice, întîlniri cu fruntașii în producție din întreprindere, organizarea de lucrari practice cu elevii în întreprindere, organizarea practicii în producție și organizarea cercurilor tehnice. Totodata, analizează și stabilește, la cererea întreprinderii, planul de sprijin cultural, artistic și didactic pe care îl poate acorda școala prin organizarea de conferințe și manifestări artistice și culturale în întreprindere, conform prevederilor planului cultural-artistic al acesteia, prin sprijinirea și îndrumarea de către cadrele didactice a studiului individual desfășurat de muncitorii care urmează învățămîntul fără frecvență, ca și prin participarea cu elevii la diferite munci de folos obștesc și în interesul întreprinderii, în afara orelor de clasă și în limita timpului liber al elevilor.

Directorul școlii medii sau de 7 ani va prezenta comitetului de patronaj planul de măsuri pentru organizarea laboratoarelor și atelierelor, pentru organizarea lucrărilor practice în laborator, în atelier și la cercurile tehnice, în vederea stabilirii sprijinului ce-l poate da întreprinderea industrială sau agricolă care patronează școala.

Pe baza planului de măsuri propus de școală, comitetul de patronaj își va întocmi un plan de acțiuni în care se vor prevedea masurile ce le vor lua întreprinderea și școala în cursul anului școlar respectiv. Comitetul de patronaj va analiza trimestrial realizarea masurilor luate și rezultatele obținute în sprijinirea politehnizarii învățămîntului prin acțiunile întreprinse de intreprindere. Pentru cunoașterea de către conducerea întreprinderii a muncii din școală se recomandă ca reprezentanții în treprinderii care fac parte din comitetul de patronaj să devină membri ai consiliului pedagogic al școlii și să participe la ședințele în care se dezbat problemele politehnizării învățămîntului.

În vederea realizării obiectivelor propuse în acțiunea de patronare a școlilor de cultură generală de către intreprinderile industriale și agricole potrivit prevederilor instrucțiunilor din 26 octombrie 1957, secțiile de învățămînt și cultură raionale și orășenești vor lua legătura cu consiliile sindicale locale și organele U.T.M., cu toate întreprinderile industriale și agricole din raionul sau orașul respectiv și vor stabili cu acestea, prin convenții scrise, așa cum prevăd instrucțiunile de mai sus, școlile care vor fi patronate de fiecare întreprindere. Se recomandă ca întreprinderile mari să patroneze mai multe școli de 7 ani și medii din localitatea respectivă și din localități apropiate. În convențiile scrise se vor menționa numele școlilor luate în patronaj precum și obligațiile pe care și le iau întreprinderile și școlile. Secțiile de învățămînt și cultură vor ține evidența întreprinderilor și școlilor patronate, cît și a rezultatelor obținute în urma sprijinului acordat de către întreprinderi. Ele vor controla și îndruma permanent școlile în vederea realizării în bune condițiuni a legăturii cu producția.

Școli de bază pentru practica pedagogică

În vederea mai bunei organizări a practicii pedagogice a studenților, printr-un ordin al ministrului Învățămîntului și Culturii au fost stabilite un număr de școli de bază în care se va desfășura practica pedagogică a studenților începînd cu anul școlar 1958/1959.

Instituțiile de învățămînt superior vor lua legătura cu comitetele executive ale sfaturilor populare regionale sau ale orașelor de subordonare republicană, pentru ca aceste școli să fie încadrate cu personal didactic corespunzător cerințelor îndrumării studenților.

În prag de nou an școlar

PREGATIRI INTENSE

Directorii școlilor din regiunea Pitești, sprijiniți de organele de învățămînt, s-au ocupat din vreme de pregătirea localurilor de școală în vederea începerii cursurilor. Ca urmare, numeroase școli din raioanele Topoloveni, Drăgănești-Olt, Curtea de Argeș și Vedea sînt de pe acum puse la punct.

La școala medie nr. 3 din orașul Pitești, la școala medie nr. 1 din Rm. Vîlcea, la școala medie din Slatina și la școala pedagogică din Cîmpulung se desfășoară importante lucrări de amenajare. Vor fi terminate și date în folosință la începutul acestui an școlar localuri noi pentru școala medie din Drăgănești-Olt, pentru școlile elementare din comunele Găești, Popești (raionul Băbeni), Urluieni și Vîlcele (raionul Curtea de Argeș).

Pentru a se ușura frecventarea școlii de către copiii care locuiesc departe, vor lua ființă noi școli elementare în sate izolate cum sînt Valea Bădenilor, Goleni etc.

În vederea îndeplinirii sarcinilor din recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri privind generalizarea învățămîntului de 7 ani în acele localități din mediul rural care au școli de 7 ani directorii de școli depun eforturi pentru asigurarea cuprinderii tuturor absolvenților claselor a IV-a în clasa a V-a, precum și pentru asigurarea unor bune condiții de cazare a elevilor în internate, pentru mărirea spațiului de cazare, pentru înființarea de noi internate școlare sătești și gazde comune.

O atenție deosebită se acordă îndrumării absolvenților școlilor de 7 ani spre școli profesionale și medii. Vor lua ființă în noul an școlar noi școli agricole la Slobozia, raionul Găești, la Drăghici, raionul Muscel etc., o școală de meserii în comuna Suici, raionul Curtea de Argeș, o nouă școală medie la Topoloveni etc.

Secțiile raionale de învățămînt și cultură se îngrijesc să repartizeze din timp școlilor mobilierul și materialul didactic necesar pentru noul an școlar. Școlile vor primi peste 1000 bănci, precum și însemnate cantități de material didactic și utilaje pentru ateliere. De asemenea, s-au luat măsuri pentru a fi dezvoltate și întărite mai mult legăturile dintre școli și întreprinderi sau unități socialiste agricole, care contribuie la înzestrarea atelierelor școlare.

I. RADU
Pitești

PENTRU GENERALIZAREA INVAȚAMINTULUI DE 7 ANI

Generalizarea treptată a învățămîntului obligatoriu de 7 ani, una din sarcinile cele mai importante puse în fața școlilor noastre de Congresul al II-lea al P.M.R., a constituit pentru secția de învățămînt și cultură a regiunii Craiova o preocupare de seamă.

Prin munca organizată, perseverența dusă cu simț de răspundere de secțiile de învățămînt raionale, de conducerile școlilor și de cadrele didactice, în anul școlar trecut învățamîntul de 7 ani a devenit general în orașe, în reședințele de raioane și în centrele muncitorești din regiune. La unele școli sătești, cum sînt acelea din comunele Arcani, Sișești, Ciupercenii Noi etc., ca rezultat al cuprinderii în clasa a V-a a unui număr mare de absolvenți a patru clase, au funcționat clase paralele. În același timp s-a mărit capacitatea de cuprindere în internatele existente, au luat ființă noi internate în comunele Cetate, Vînju Mare, Strehaia, iar în comunele Crainic, Gogoși, Vîrceorova, Peștișani s-au organizat numeroase gazde comune. Ca urmare, numărul absolvenților a cinci clase a crescut în anul școlar 1957—1958 cu 2000 de elevi față de anul școlar anterior.

Acum, luînd măsuri pentru traducerea în viață a sarcinilor care îi revin prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile din mediul rural care au astfel de școli, secția de învățămînt și cultură se pregătește să facă un mare pas înainte pe drumul generalizării învățămîntului de 7 ani. În baza unei recente hotărîri a comitetului executiv regional, secția de învățămînt și cultură, cu ajutorul organizațiilor obștești și al deputaților a inițiat o largă acțiune de popularizare și de lămurire a părinților asupra însemnătății generalizării învățămîntului de 7 ani, asupra obligației pe care o au de a-și trimite copiii să învețe în clasele V—VII. Această acțiune se desfășoară în cadrul căminelor culturale, al gospodăriilor agricole colective și al gospodăriilor de stat, la stațiile de radioamplificare, prin articole în presa locală și la gazetele de perete, prin vizite în colectiv la domiciliul părinților. Cu prilejul acestor vizite fiecare părinte primește din partea delegatului sfatului popular și o încunoștințare scrisă asupra obligativității trimiterii copiilor în clasele V—VII.

În vederea cuprinderii în clasele V—VII a unui număr cît mai mare de elevi din localitățile fără școală de 7 ani se organizează noi gazde comune în satele Roșia de Sus, Turbați, Glogova etc. De asemenea, se amenajează noi cantine școlare, se lărgește capacitatea internatelor și se înființează altele noi. Numai în raionul Strehaia, o dată cu deschiderea noului an școlar, vor lua ființă cinci noi internate.

S-a stabilit ca toate clasele a V-a să funcționeze cu efective normale de elevi, desființîndu-se clasele „pitice". În acest scop, pe lîngă munca de menținere a elevilor înscriși și de atragere a celorlalți, se mărește spațiul unor școli cum sînt de pildă, cele din comunele Ciocadia, Miculești, Vrata etc. Totodată, se studiază posibilitatea transferării unor clase în localitățile cu mai multă populație școlară. Bunăoară, secția de învățămînt și cultură își propune să transfere clasele V—VII de la școala din comuna Afumați la școala din comuna învecinată, Boureni, unde există mai mulți copii. La școlile din comunele Polovraci, Pociovaliștea, Bumbești, Pițic și altele se amenajează laboratoare și ateliere. Prin grija sfaturilor populare toate școlile de 7 ani au fost înzestrate cu parcele experimentale și terenuri sportive. O grijă deosebită se acordă înzestrării laboratoarelor și atelierelor cu utilaj, dotării școlilor și internatelor cu mobilierul și materialul didactic necesar pentru buna desfășurare a activității școlare.

P. MARINESCU

MĂSURI EFICIENTE

Pentru a asigura condițiile necesare ridicării nivelului învățămîntului în noul an școlar, secția de învățămînt a Capitalei a luat, pe baza unei hotărîri adaptate de comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei, o serie de măsuri importante. Astfel, s-a întocmit din vreme planul de școlarizare și rețea a tuturor unităților școlare. Acesta prevede darea în folosință a 60 săli noi de clasă. Pentru lucrările de reparații și amenajare a localurilor de școli, s-au alocat 6.000.000 lei.

O dată cu aceste lucrări, secțiile raionale se preocupă să asigure înzestrarea laboratoarelor și bibliotecilor cu material didactic și cu cărți, să repartizeze școlilor, instituțiilor educative, internatelor și cantinelor școlare mobilierul și inventarul gospodăresc necesar bunei lor funcționări. Numai pentru completarea mobilierului s-a acordat suma de 2 500.000 lei.

S-au luat măsuri ca școlile să amenajeze din timp sălile pentru ateliere și să-și procure utilajele, sculele și materialele necesare organizării lucrărilor practice. Totodată, se creează condițiile necesare pentru ca în fiecare raion să se amenajeze, într-o școală de 7 ani, cîte un atelier-model, în vederea generalizării celor mai bune metode de realizare a învățămîntului politehnic.

Echipe de cadre didactice, sprijinite de deputații din comisiile permanente de învățămînt și de comitetele de stradă, duc o temeinică muncă de lămurire cu părinții ai căror copii nu au frecventat regulat școala în anul precedent, precum și cu părinții copiilor care trebuie să intre în toamna aceasta în clasa I-a.

În colaborare cu organizațiile sindicale și organizațiile U.T.M., secțiile de învățămînt raionale și școlile au inițiat o largă acțiune în rîndul tinerilor muncitori din fabrici și uzine în vederea înscrierii acestora la școlile serale și la cursurile fără frecvență.

P. VLĂDESCU
București

Școlile sînt gata să-și primească elevii

Datorită măsurilor luate de comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Cluj, majoritatea școlilor din regiune sînt acum gata să-și primească elevii. În curînd, pe culoare și în curțile școlilor va răsuna din nou voioșia gălăgioasa a elevilor întorși din vacanța petrecută în taberele de la munte sau mare.

Pentru asigurarea cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, s-au luat măsuri de a se înființa unități școlare în așezările depărtate, pentru ca elevii din aceste așezări să nu fie nevoiți a străbate distanțe mari.

Cu o deosebită atenție se preocupă secția noastră de învățămînt și cultură de înfăptuirea sarcinii trasate de recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în localitățile în care există școli de 7 ani. S-au luat măsuri în vederea popularizării largi a acestei Hotărîri în rîndurile părinților — prin căminele culturale, prin adunări speciale și convorbiri personale. În vederea cuprinderii în clasele V-VII a unui număr cît mai mare de elevi s-a lărgit capacitatea internatelor și s-au înființat altele noi. Numai în raionul Turda, de pildă, vor funcționa 11 internate, care vor găzdui peste 500 de elevi.

Pentru crearea de cadre necesare dezvoltării agriculturii noastre socialiste, în regiune se vor înființa în acest an 4 noi școli profesionale agricole. S-au luat din timp măsuri pentru popularizarea acestor școli în rîndul absolvenților clasei a VII-a.

În colaborare cu C.L.D.C. și U.R.C.C. s-a asigurat aprovizionarea librăriilor și a cooperativelor sătești cu manuale și rechizite școlare. S-au luat de asemenea măsuri ca pînă la 1 septembrie toate unitățile de învățămînt să fie aprovizionate cu combustibilul necesar pe timpul iernii.

Școlile regiunii noastre vor primi în acest an un nou contingent de cadre didactice — 184 de tineri învățători și 225 de tineri profesori. S-au făcut din timp pregătiri pentru a li se asigura acestora cazarea și masa, pentru a li se crea condiții cît mai bune de muncă.

PETRE BUCȘA
Cluj

Să-i ajutăm în alegerea meseriei

Au primit certificatele de absolvire a școlii elementare sau medii și, o dată cu acestea, s-au văzut cu toții la o răscruce de drumuri în viață. Încotro să apuce? Ce meserie să-și aleagă? La vîrsta cînd încă mai sînt copii sau aproape copii e însă greu să găsească singuri drumul cel mai bun, meseria cea mai potrivită cu aptitudinile, cu capacitatea și pregătirea lor școlară și de aceea au nevoie de sfatul celor mai experimentați, de un ajutor, de o îndrumare. În aceasta, desigur, profesorii împreună cu părinții au cel mai greu cuvînt de spus, căci ei cunosc cel mai bine posibilitățile fizice și intelectuale ale tinerilor, înclinațiile și firea lor, nivelul de cunoștințe al fiecăruia din ei.

Nu peste multă vreme, porțile școlilor de toate felurile se vor redeschide în timpul care a mai rămas pînă la concursurile de admitere și înscrierile în școlile medii, profesionale, tehnice și tehnice de maiștri, profesorii și diriginții au datoria să continue munca de îndrumare a tinerilor absolvenți înspre meseriile cele mai potrivite cu posibilitățile și perspectivele lor de dezvoltare. Ei trebuie să le arate acestora că statul nostru nu are nevoie numai de medici, de ingineri și profesori. Construcția socialismului în patria noastră reclamă și muncitori buni, din mîinile cărora să iasă impunătoare construcții, mașini din cele mai complicate, oameni care pe ogoare, în fabrici și uzine să fie capabili să stăpînească aceste mașini. În vizitele la domiciliu și în ședințele special organizate cu părinții e necesar să se ducă muncă de lămurire cu aceia care, datorită concepțiilor învechite despre munca direct productivă, se feresc să-și trimită copiii la școlile profesionale și tehnice. Să li se arate că în statul nostru democrat-popular munca fiind o chestiune de onoare, copiii lor — indiferent de locul în care vor munci mîine — vor fi apreciați și stimați.

Este de datoria cadrelor didactice să intensifice activitatea de popularizare a școlilor profesionale de ucenici, a școlilor de meserii, școlilor agricole, tehnice și tehnice de maiștri, și în primul rînd a celor existente în regiunea respectivă. Ei trebuie să arate elevilor și părinților ce meserii și ce specialități pregătește fiecare din ele, ce avantaje se creează la admiterea în asemenea școli, ce perspective are meseria respectivă în ansamblul muncii de construire a socialismului și, ținînd seama de aptitudinile și preferințele copiilor, să le arate ce ar fi mai indicat să urmeze fiecare din ei.

Muncind cu conștiinciozitate în orientarea profesională a copiilor în această perioadă premergătoare admiterilor (și nu numai în această perioadă), diriginții și profesorii vor aduce servicii însemnate poporului nostru muncitor, căci în înfăptuirea sarcinilor trasate de partid pentru construirea socialismului acesta are nevoie de oameni care să-și iubească meseria, să și-o cunoască bine, de oameni potriviți la locuri potrivite.

VAL IANOVICI

DIN EXPERIENȚA ANULUI INCHEIAT

Despre amenajarea terenului geografic

Geografia oferă largi posibilități pentru realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic, atît prin activitatea care se desfășoară în cadrul lecțiilor, cît și prin lucrările pentru acasă, prin excursii, prin lucrările în cadrul cercului și cabinetului geografic sau pe terenul geografic. Ne vom opri, în cele ce urmează, asupra experienței unor școli în organizarea terenului geografic și în desfășurarea activității practice cu elevii în cadrul lui.

Numeroși profesori de geografie au înțeles că lucrările desfășurate pe terenul geografic îi ajută pe elevi în însușirea și aprofundarea noțiunilor mai dificile de geografie, îi obișnuiesc cu munca practică, îi învață să observe natura înconjurătoare și să se orienteze cu repezicinne, îi deprind să tragă concluzii juste și să generalizeze. De aceea, ei au acordat o deosebită atenție amenajării și folosirii terenului geografic școlar, reușind astfel să-i înarmeze pe elevi cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice. Realizări deosebite în această direcție au fost obținute la școala medie nr. 4 din Ploești, la școala medie nr. 3 din Oradea, la școala de 7 ani „Steagul roșu" din Orașul Stalin etc.

Experiența acestor școli a dovedit că se pot obține rezultate bune numai atunci cînd profesorii de geografie se documentează bine înainte de a trece la amenajarea terenului geografic și țin seama de condițiile locale în care funcționează școlile respective: de terenul pe care îl au la dispoziție, de ajutorul pe care îl pot primi din partea organelor de învățămînt, al întreprinderilor, al părinților, de posibilitățile de procurare a aparatelor sau de confecționare a lor prin mijloace proprii etc.

Este bine ca terenul geografic să fie situat în apropierea școlii, dar departe de arbori sau clădiri care ar putea împiedica efectuarea observațiilor. El trebuie să aibă o suprafață suficient de mare, așa încît aparatele să nu fie înghesuite și să nu stingherească activitatea elevilor. Școala medie nr. 4 din Ploești, bunăoară, a construit un teren geografic în suprafață de 21/11 m., pe care au putut fi amenajate în condiții bune platformele meteorologică, astronomică și geomorfologică. După acest model a fost construit un teren geografic și la școala de 7 ani nr. 19 din Ploești. Pe amîndouă aceste terenuri observațiile și lucrările elevilor s-au putut desfășura în condiții bune.

Terenul geografic trebuie să fie împrejmuit, gardul înconjurător putînd fi folosit la reprezentarea dimensiunilor spațiului. Pentru aceasta este bine ca gardul să aibă o înălțime de 1.50 m., fiecare metru de gard să fie vopsit în culori diferite, iar scîndurile, late de 10 cm., să fie bătute la distanța de 10 cm. între ele.

Exactitatea observațiilor depinde în cea mai mare măsură de grija cu care au fost confecționate și instalate aparatele pe terenul geografic. În unele școli s-au putut vedea aparate frumos executate, dar care nu funcționau, datorită faptului că n-au fost construite cu suficientă grijă. De aceea, atunci cînd se confecționează aparate cu ajutorul elevilor sau părinților, profesorul trebuie să-i îndrumeze cu atenție, să le dea schițe și indicații precise, evitîndu-se improvizațiile de moment.

Instalarea aparatelor pe terenul geografic trebuie făcută într-o anumită ordine, pentru a se ușura executarea lucrărilor legate de anumite capitole din programă. Folosirea aparatelor pentru efectuarea observațiilor și lucrărilor practice trebuie organizată, urmărită și îndrumată cu atenție de profesor, astfel ca toți elevii să poată participa la lucrări și să învețe să lucreze cît mai corect.

După cum arată experiența școlilor care au amenajat terenuri geografice, platforma meteorologică instalată pe aceste terenuri trebuie să cuprindă aparatele strict necesare observațiilor meteorologice, observații care sînt apoi prelucrate de către elevi în scopul aprofundării cunoștințelor cîștigate la capitolul „Atmosfera". Aparatele pentru măsurarea temperaturii, presiunii și umidității atmosferei (termometrul, barometrul, higrometrul) se păstrează în gheretă meteorologică. La unele școli însă nu s-a ținut întotdeauna seama, la construirea și instalarea gheretei, de faptul că aceasta trebuie să permită aerisirea, să împiedice pătrunderea razelor solare și să fie așezată la înălțimea de 1.5 m. față de sol, pentru a nu se influența condițiile atmosferice din interiorul ei. Este necesar ca școlile ce vor instala de acum înainte asemenea gherete să țină seama de aceste condiții.

Pentru stabilirea direcției vîntului pe terenurile geografice amenajate de școli s-au folosit diferite instrumente și anume: o panglică prinsă în vîrful unui stîlp, manea (un aparat asemănător unei mineci de pinză), giruetă, confecționată dintr-o săgeată de tablă sau lemn și care se rotește în vîrful unui stîlp, „placa lui Wilde", pe care vîntul o împinge pînă la diferite gradații ale unei scări așezate lateral. De asemenea, pe platformele meteorologice s-au folosit pluviometrul pentru măsurarea cantității de precipitații, mira — o riglă gradată pentru măsurarea stratului de zăpadă — higrometrul, psihrometrul — un aparat alcătuit din două termometre, cu ajutorul cărora se poate afla și punctul de rouă, adică temperatura aflată între temperatura la care se formează roua și cea la care se evaporă. Este bine ca pe terenul geografic să se afle și un heliograf. Deoarece însă heliograful este greu de procurat, pe terenul geografic al școlii medii nr. 3 din Oradea a fost folosit un balon de sticlă (din laboratorul de chimie) plin cu apă, prin care razele soarelui sînt concentrate într-un focar și înregistrate pe o bandă de hîrtie gradată în ore.

Observațiile desfășurate pe platformele terenurilor geografice au arătat că orele cele mai indicate pentru înregistrarea datelor meteorologice sînt 7, 13 și 19 — deci de trei ori pe zi. Aceste date au fost înscrise în buletine meteorologice a căror studiere a permis elevilor să facă unele previ[illegible] destul de precise asupra timpului apropiat. Observațiile referitoare la temperatură, vînt și ploi, făcute metodic și pe un timp mai îndelungat, i-au ajutat pe elevi să tragă concluzii juste în legătură cu microclimatul regiunii respective.

Pe platformele astronomice de pe terenurile geografice amenajate de școli s-au instalat aparate necesare observațiilor și lucrărilor practice în legătură cu dimensiunile, forma și mișcările pămîntului, orientarea geografică, mișcarea astrelor etc. Bunăoară, pentru aflarea direcției meridianului geografic al locului respectiv s-a folosit o vergea metalică ascuțită — gnomonul — a cărui umbră s-a înregistrat pe o foaie de hîrtie. Cu ajutorul a două sîrme perpendiculare s-au indicat coordonatele geografice ale locului. Folosind busola și ținînd seama de diferența de grade între meridianul locului indicat de gnomon și acul busolei ce se îndreaptă spre polul magnetic, elevii au putut calcula unghiul de declinație magnetică al localității. De asemenea, aflarea orei locale cu ajutorul ceasului solar și calcularea diferenței dintre ora primului meridian și ora locală au ajutat elevilor să afle cu ușurință longitudinea localității lor. Pentru aflarea latitudinii locului, pe unele terenuri geografice s-a folosit eclimetrul (confecționat dintr-un raportor mare), cu ajutorul căruia elevii au vizat Steaua Polară și pe care au putut citi direct în grade latitudinea. Eclimetrul a fost folosit și cu goniometru vertical, pentru aflarea înălțimii diferitelor astre. Astfel, elevii au stabilit înălțimea soarelui față de orizont la amiază, în diferite anotimpuri, iar cu ajutorul unui cerc orizontal împărțit în 360° au aflat locul de unde răsare și unde apune soarele și au observat drumul aparent al acestuia.

Platformele geomorfologice instalate pe terenul geografic cuprind, de obicei, un lac în miniatură, forme diferite de microrelief, în special cele care lipsesc în regiunea respectivă, un colț cu diferite roci, minerale sau soluri din regiune. La școala de 7 ani „Steagul roșu" din Orașul Stalin s-a construit pe această platformă un lac artificial betonat. Făcînd observații pe platforma geomorfologică, elevii și-au lărgit cunoștințele despre formele de relief mai puțin cunoscute.

Astfel de realizări ca cele arătate mai sus au fost obținute și la alte școli. Ele demonstrează importanța pe care o are terenul geografic al școlii pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice și cu deprinderea de a aplica în practică cele învățate în orele de geografie.

Prof. V. ONOFREI

Pentru popularizarea în rîndurile [illegible] de elevi, la Capitală s-a pus la dispoziția lor [illegible] „Dante Gherman". [illegible] de școlari au urmat aici cursuri [illegible] de limbi.

Îndrumarea și controlul activității directorilor

Pornind de la ideea că de felul cum muncesc directorii depinde, într-o mare măsură, succesul activității școlilor, secția de învățămînt și cultură a sfatului popular din raionul Tecuci s-a preocupat îndeaproape, în cursul anului școlar încheiat, de găsirea celor mai bune și mai eficace mijloace pentru îndrumarea și controlul muncii conducătorilor de școli.

De regulă se țineau ședințe cu directorii în fiecare lună, la sediul raionului. Colectivul de inspectori a ajuns însă la concluzia că aceste ședințe lunare deveniseră monotone și uneori formale, fără a contribui prea mult la lichidarea lipsurilor, la ridicarea nivelului muncii. De aceea, inspectorii s-au străduit să îmbunătățească conținutul și metodele de muncă cu directorii, să găsească forme noi de îndrumare și control a activității acestora. S-a hotărît ca ședințele cu directorii să fie organizate nu la secție, ci chiar în școli, prin rotație, iar tematica acestor ședințe să fie cît mai strîns legată de conținutul muncii instructiv-educative. Constituiți în brigăzi, toți directorii care urmau să participe la ședințe trebuiau să cerceteze, după terminarea acestora, activitatea școlii unde se desfășura ședința. În felul acesta participarea directorilor la ședințe căpătă un caracter mult mai activ, mai eficace. Școlile în care urmau să aibă loc ședințele, ca și tematica acestora, au fost stabilite din timp și cunoscute de toți directorii. Fiecare școală se pregătea în mod deosebit în vederea vizitei pe care urma s-o primească.

Iată cum s-a organizat o astfel de acțiune la școala din comuna Ghidigeni:

Directorul a fost anunțat din vreme asupra tematicii ședinței — care privea organizarea perioadei de recapitulare a materiei, desfășurarea activității educative la clasa a VII-a și munca obștească a cadrelor didactice la biblioteca sătească. După discutarea acestor probleme în ședință, colectivele de directori din raion au cercetat, sub conducerea inspectorilor școlari, felul în care a fost planificată munca directorului din Ghidigeni în perioada de recapitulare, cum ține el evidența controlului efectuat, cum a îndrumat activitatea educativă în rîndurile elevilor din clasa a VII-a și cum i-a mobilizat pe învățători și profesori în munca cultural-obștească la biblioteca satului.

După ce au controlat documentele privind munca directorului și i-au asistat nemijlocit în efectuarea diferitelor forme ale activității sale, colectivele de directori au prezentat în scris observațiile și constatările lor și au participat la dezbaterea în consiliul pedagogic a problemelor urmărite. Fiecare dintre participanții la acest control a făcut propuneri și a dat sugestii valoroase pentru îmbunătățirea activității directorului. Astfel s-a ajuns la concluzii cu caracter normativ asupra felului cum trebuie să se desfășoare munca directorului în ultima perioadă a anului școlar.

Procedeul folosit de secția de învățămînt și cultură a raionului Tecuci — de a instrui pe directori în mod practic asupra felului cum trebuie să-și ducă munca — a prilejuit un bogat schimb de experiență între directorii de școli, i-a ajutat să lucreze mai bine. Secția își propune să continue astfel de forme de activitate cu directorii și în anul școlar viitor și se străduiește să găsească forme și mijloace noi de îndrumare și control a activității cadrelor didactice.

PELAGHIA SAMOILA-POPESCU

Predarea educației fizice

Înțelegînd că educația fizică este o parte integrantă a educației comuniste a tineretului, menită să contribuie la formarea unui tineret capabil de muncă, dîrz și călit, constructor de nădejde al socialismului, cadrele didactice din școala noastră acordă multă atenție dezvoltării fizice a elevilor. Aceasta se obține prin întregul regim școlar, prin organizarea rațională a activității în afara orelor de clasă și a activității extrașcolare, printr-un regulat control medical și, îndeosebi, prin predarea educației fizice.

Ca profesoară de educație fizică, țin seama, înainte de toate, de particularitățile vîrstei copiilor cu care lucrez. Ucenicii din școala noastră sînt tineri și tinere în vîrstă de 14-17 ani. Ei se află, deci, în perioada cînd capacitatea lor de muncă se dezvoltă, apropiindu-se de capacitatea de muncă a oamenilor adulți. Organismul fetelor se formează și se dezvoltă mai repede decît organismul băieților. Fetele sînt însă mai slabe decît băieții ca forță și rezistență. De aceea, în timpul efectuării diferitelor exerciții cu grupele de fete, trec cu prudență la exercițiile de forță cu caracter static și la exercițiile care necesită o încordare de lungă durată. În alegerea exercițiilor pentru fete țin seama și de particularitățile lor psihologice — emotivitatea relativ mare, sensibilitatea, înclinația pentru mișcările line, pentru ritm și dans. În schimb, băieții manifestă înclinare spre exercițiile de forță, rezistență, luptă.

Prin conținutul lecțiilor de gimnastică pe care le predau urmăresc, atît la fete cît și la băieți, dezvoltarea fizică, fixarea deprinderilor aplicative, perfecționarea deprinderilor și calităților fizice și călirea organismului.

Gimnastica de dimineață sau cea de înviorare se efectuează zilnic, pe grupe. Programul cuprinde exerciții elementare de front și ordine, scurtă încălzire cu elemente de dezvoltare fizică generală, axate pe exercițiul-tip de înviorare G.M.A. Se execută cca 6—8 exerciții. Programul este întocmit cu două săptămîni înainte pentru fiecare clasă, făcîndu-se și instructajul necesar cu responsabilii sportivi, pentru ca aceștia să-și poată desfășura în condiții bune munca în grupe.

La lecțiile de educație fizică dau o mare atenție exercițiilor aplicative (mersul, alergarea, săriturile, cățărarea, curse de obstacole etc.) avînd drept scop dezvoltarea fizică generală a ucenicilor. Primăvara și vara efectuăm aceste exerciții în curtea școlii. În perioada de iarnă, activitatea se desfășoară într-o sală, pe grupe de cîte 10-15 ucenici.

În întreaga mea activitate țin seama de specificul muncii ucenicilor din școală, cerîndu-le să execute mișcări caracteristice muncii pentru care se pregătesc. Pentru a preîntîmpina dezvoltarea nearmonioasă a corpului și pentru a asigura copiilor condițiile cele mai bune de creștere, efectuez cu ei exerciții corective, care se desfășoară în partea pregătitoare fiecărei lecții. Astfel, cu ucenicii din grupa forjarilor, a căror muncă este caracterizată prin mișcări puternice ale mîinilor și picioarelor, prin puternice contracții statice în mușculatura spatelui și abdomenului, fac în cadrul orelor de educație fizică ușoare exerciții de dinamizare a grupelor de mușchi de la picioare, de la abdomen și de la spate, precum și exerciții de elasticitate și mobilitate.

Cu ucenicii cizmari și croitori, care stau la lucru cu spatele încovoiat, fac exerciții de tipul întinderilor și extensiilor, care acționează asupra musculaturii spatelui și a umerilor. De asemenea, execut cu ei exerciții cu efect fiziologic general, care pun în mișcare în special mușchii [illegible] membrelor inferioare.

Cu ucenicii din grupa [illegible], care stau în picioare și execută mișcări din articulațiile [illegible], mărului și antebrațului, fac exerciții de sărituri, mers, alergări — edică mișcări dinamice pentru mușchii picioarelor, care la unii ucenici au o contracție statică.

Aplicarea rațională a acestor exerciții a avut o influență pozitivă asupra sănătății ucenicilor și asupra productivității muncii pe care o desfășoară ei.

Activitatea sportivă în afara clasei, în cadrul orelor de colectiv, o organizez pe baza complexului G. M. A. și a calendarului sportiv. Pentru realizarea calendarului sportiv lucrez pe secții: iarna cu secțiile de gimnastică și schi, iar vara cu secțiile de atletism, volei și fotbal. În fiecare secție există instructori — din rîndul ucenicilor de anul III. Cu aceștia lucrez înainte de ședințe.

Profesorii diriginți și profesorii care predau diferite obiecte asigură disciplina elevilor și buna desfășurare a antrenamentului. Aceasta dă posibilitatea să se lucreze cu toate secțiile odată, așa încît fiecare secție poate să facă antrenament de două ori pe săptămînă.

Planul de activitate al fiecărei clase se alcătuiește împreună cu responsabilul sportiv al clasei și cu profesorii diriginți. În acest plan sînt incluse concursuri de atletism, jocuri sportive, vizionarea filmelor sportive etc.

În școala noastră, de realizarea educației fizice a ucenicilor se preocupă majoritatea cadrelor didactice. Contribuția lor la desfășurarea exercițiilor de educație fizică constituie un sprijin important la dezvoltarea fizică a ucenicilor, la călirea lor.

EUGENIA MANGALIA
profesoară de educație fizică la școala profesională de ucenici din Rm. Sărat

Pe nisipul fierbinte al plajei, sub soarele datător de sănătate.

POPAS în zilele vacanței

Dimineți de august pe litoral. În fluturarea răcoroasă a brizei se ridică spre cerul limpede veselia zgomotoasă a miilor de oameni veniți de pretutindeni să se tortifice, să se recreeze, să-și afle sănătatea. Ca într-o grandioasă simfonie a bucuriei, se unesc în văzduhul clar cîntecele pline de voioșie ale tinerilor cu splendide trupuri de bronz, chiotul copiilor înfiorați de sărutarea rece a valurilor, hazul aproape copilăresc al vîrstnicilor discutînd nimicuri sub umbre, în apă, ori la soare, pe nisipul fierbinte.

În aer sau pe undele săltărețe zboară din mînă în mînă mingi multicolore, devenite de astă dată... pasiunea mamelor, a taților, în timp ce îndeletnicirea de a construi a devenit marea pasiune a copiilor. Din mîinile mici și harnice răsar poduri de nisip, tunele, ziduri crenelate și lacuri... artificiale, în care micuții vor să mute — cu căldărușele — toată apa mării. Veniți cu părinții la casele de odihnă, veniți în tabere ori în colonii, la Mamaia, Constanța, Eforie, Vasile Roaită și Tekirghiol, acești admirabili „lăutari de frumusețe" colorează atît de plăcut peisajul cotidian al plajelor.

La Eforie, îmi atrage luarea aminte un colț mai izolat al plajei, rezervat pentru colectivele de copii din tabere și colonii. În acest loc, în fiecare dimineață, supravegheați de doctor, de instructorii superiori, de educatori și de profesori, cei mici fac plajă, fac baie, se joacă, string scoici, caută meduze și raci și... bineînțeles, construiesc. Aci am făcut cunoștință cu copiii și pedagogii din tabăra internațională pentru pionieri și școlari din stațiune.

Aproape trei sute de copii, veniți din Ungaria, din Cehoslovacia și din toate colțurile țării noastre, petrec împreună clipe de neuitat în tabăra așezată la marginea celei mai moderne din stațiunile de pe litoral: Eforie. I-am văzut în curte, la întoarcerea de la plajă, plimbîndu-se în grupuri mixte, „stînd de vorbă" pe bănci, jucîndu-se împreună.

— Bine, dar cum se înțeleg între ei? — l-am întrebat pe tovarășul Alexandru Galalvi, directorul taberei.

— Foarte bine — mi-a răspuns. În „limba păcii".

Am aflat apoi cum copiii și cadrele didactice din tabără, neavînd întotdeauna un translator la îndemînă, au ajuns la discuții cu prietenii veniți de peste hotare.

— Deși fiecare știe cît de cît limba rusă, cunoaște cuvinte în limba franceză, germană, maghiară — îmi spune tovarășul Galalvi. Și uite așa, într-o limbă combinată, într-o limbă a noastră, pe care noi am numit-o „limba păcii", reușim să ne înțelegem cu toți de minune.

Aceasta i-a ajutat pe copii să învețe și primele cuvinte în limba vorbită de prietenii lor. Iar acum, în numai o săptămînă de ședere în tabără, poți să-i admiri pe cei cîntînd „Vai ce bine-i în pădure", pe romîni — un ceardaș și pe maghiari — o romanță romînească. Și poate chiar după serile care a precedat repertoriul se va îmbogăți de bunăoară.

Mai tîrziu, copiii au trecut la activități în cercuri. Pedagogii au avut grijă ca aceste activități să fie cît mai atractive, mai interesante. Cu carnețelele de notițe în mînă, membrii cercului tinerilor naturaliști au plecat spre Agigea pentru orientări în spațiu, pentru a recunoaște și a strînge rocile și plantele specifice regiunii. Trebuie să spunem aci că muzeul oceanografic din Agigea va face sondaje marine pentru tabără, iar piesele astfel scoase din mare vor fi date pionierilor maghiari și cehoslovaci pentru a le duce școlilor de unde provin, ca material intuitiv.

Într-un colț al curții răsună cîntece. Sînt pionierii de la cercul de muzică. Se pregătesc pentru ziua de 23 August, pe care vor să o întîmpine cu cîntece despre patrie, despre partid, despre viața fericită a copiilor din republica noastră. De aceea, acompaniați la mandolină de tovarășul profesor Vasile Stase, ei repetă, repetă de zor: „Noi, muzicanții veseli / Și cei înscriși la cor / Din corul veseliei / Dăm tonul tuturor".

De la ei aflăm și despre... „oamenii de artă" de la cercul literar, care îl știu pe Caragiale „pe dinafară chiar". N-am putut rezista tentației de a merge să-i văd și pe aceștia. Și i-am surprins recitînd pe rînd poeziile pe care le știau și le credeau potrivite pentru serbarea de 23 August, în timp ce tovarășul profesor Iacob Dumitru se pregătea să le recomande și alte versuri, ce pot fi învățate foarte bine pînă atunci.

În aer liber, pe terenul rezervat pentru sport, pionierii cercului respectiv se antrenează în vederea competițiilor, făcînd exerciții la săritura în înălțime. Nu departe de ei se antrenează și cei mici, școlarii din clasele I-a și a II-a: unii sar coarda, alții fugăresc cercul, iar Rodica Notar de la casa de copii din Făgăraș vrea cu tot dinadinsul să învețe fotbal!! Acum execută lovitura cu capul, iar doi băieți de-o șchioapă îi prind mingile și i le servesc cu toată gravitatea și competința vîrstei și sexului.

Am aflat că „amintirile de la mare", lucrate din scoici de localnici și atît de căutate de vizitatorii litoralului nu prea au succes în tabăra internațională a pionierilor și școlarilor de la Eforie, căci în cercul mîinilor îndemînatice copiii au învățat să lucreze singuri asemenea obiecte. Șiruri de „mărgele", rame pentru oglinzi și pentru fotografii, casete și albume, împodobite cu cele mai frumoase scoici în atelierul „mîinilor îndemînatice" vor fi dăruite — azi sau mîine — celor mai iubiți prieteni din tabără. Și ele, de bunăseamă, le vor vorbi acestora, poate toată viața, de un prieten din Romînia, din Ungaria sau din Cehoslovacia, împreună cu care, într-o vacanță, pe țărmul Mării Negre, au petrecut clipe de neuitat.

În timp ce copiii, terminînd activitățile de cerc, se jucau în curte, se plimbau, jucau ping-pong și șah (și aci, tabăra își are și ea pasionații săi), tovarășul director mi a vorbit despre programul de viitor al colectivului. Din acesta, fără îndoială că sărbătorirea zilei de 23 August (al cărei program artistic va fi executat în cele trei limbi), excursiile la Tekirghiol, Vasile Roaită, Agigea, Mamaia, Constanța — de care se leagă și plimbarea cu vaporul — focul de tabără, darurile pentru copii pregătite de către conducerea taberei ș.a. vor lăsa amintiri neșterse în sufletele celor mici și celor mari.

Se apropie seara. Sufrageria curată își așteaptă oaspeții. Copiilor li s-a făcut, desigur, foame. I-am lăsat să mănînce.

Peste puțină vreme aveam să-i revăd pe unii din ei plimbîndu-se în grup, împreună cu profesorii lor, pe malul mării. Pentru a cunoaște frumusețea de negrăit a litoralului în timpul serii, conducerea taberei a hotărît ca, prin rotație, copiii să facă scurte plimbări pe faleză.

„Pe nevăzute, seara a bătut în ținte argintiu albastrul nesfîrșit al cerului. Cărare de aur pe valurile neastîmpărate asterne luna, ieșită colo, departe, din mare.

După plimbare, copiii veniți din Ungaria, din Cehoslovacia, din toate colțurile țării noastre se îndreaptă spre tabără, în sufiete cu încîntarea ce ți-o lasă zilele pline de frumusețe, de neprevăzut, pline de voioșie.

ANA COSMIN

În excursie

Cercul coregrafic de la Casa pionierilor din Sighișoara se află de aproape trei săptămîni într-o frumoasă excursie. Însoțiți de cadrele didactice, pionierii au fost pînă acum la Brăila Galați, Tulcea, Sulina, Constanța, Tekirghiol, Eforie, Vasile Roaită — unde au vizitat întreprinderi, muzee, școli, au văzut monumente istorice și au făcut plimbări cu vaporul.

În unele localități, ansamblul micilor dansatori de sub conducerea profesoarei Claudia Avachian a dat spectacole pentru copii cu baletele „Perla" și „Vis".

Creat în 1955, cercul coregrafic de la Casa pionierilor din Sighișoara cuprinde circa 70 de pionieri de la toate școlile din oraș și de toate naționalitățile. Excursia de față, ca de altfel întreaga activitate a colectivului, se desfășoară într-un spirit de caldă prietenie între copii, indiferent de naționalitate. Vizitarea celor mai importante orașe și stațiuni din regiunile Galați și Constanța îi ajută pe elevi să cunoască frumusețile și bogățiile patriei, realizările regimului nostru democrat-popular, înmulțindu-le cunoștințele de cultură generală.

La buna organizare a excursiei și-au dat concursul profesorii: Mircea Băltescu (directorul casei), Claudia Avachian, Doina Truță, Profira Beldiman, precum și un număr însemnat de părinți.

S. P.

Au apărut manualele...

Zilele trecute s-au pus în vînzare în toată țara manualele școlare. Vestea s-a răspîndit cu repeziciune printre școlari, părinți și pedagogi.

Librariile cunosc acum o animație deosebită — tradiționala animație din preajma deschiderii școlilor. Vînzătorii nu mai prididesc să-i servească pe nenumăraților cumpărători.

Apariția în librării a cărților școlare i-a scos pe unii copii din programul obișnuit al zilelor de vacanță. Pentru a-și lua manualele printre cei dintîi, Doru Constantin din cartierul Ferentari al orașului București — acum elev în clasa a IV-a — s-a sculat dis-de-dimineață. I-a fost cam greu să învingă somnul. Dar dorința de a ajunge cît mai repede în posesia noilor manuale a fost mai puternică. Era nerăbdător să afle ce va învăța în acest an la geografie și istorie, căci îndrăgește mult aceste discipline.

Pătru Toma și-a dat examenul de admitere în clasa a VIII-a. Acum grija lui este să se pregătească pentru noul an școlar. Brațul elevului abia poate să cuprindă cărțile din care va învăța anul acesta. Tatăl său dă să le așeze în servietă. Școlarul, însă, dorește să le vadă pe fiecare din ele. Privirile îi stăruie mai mult asupra manualului de limba latină, căci pentru el latina e o disciplină nouă. Privește cartea cu multă curiozitate. Acasă o va răsfoi mai pe-ndelete.

Printre cumpărători am zărit-o și pe Gabriela Ginsari. Din tot ceea ce a cumpărat, atlasul geografic îi este cel mai drag. E primul ei atlas și de aceea îl poartă cu mîndrie sub braț.

...În fața anunțului de la librăria „Cartea prin poștă" s-a strîns lume multă. Se află aici și o fetiță al cărei chip exprimă nemulțumire. Tatăl ei încearcă s-o convingă să amîne cumpărarea manualelor pentru ziua cînd se vor întoarce acasă, la Sibiu. Bineînțeles că fetiței îi vine greu să accepte o asemenea propunere. S-a împăcat însă cu gîndul cumpărării unui caiet de desen.

Secțiile de manuale ale librăriilor au ca oaspeți și pe cei care încă nu sînt școlari, dar vor deveni peste cîteva săptămîni. Cezar e unul din aceștia. Încă nu știe să socotească, nici să citească. De aceea a trebuit să vină la librărie cu mama. Acum îi mulțumește acesteia pentru abecedar și aritmetică și promite că va aduce numai note bune cînd va fi elev.

De alături, profesoara Virginia Șerbănescu zîmbește binevoitor. Și dînsa are brațul plin de manuale și e nerăbdătoare să le răsfoiască. Se vede că-i foarte mulțumită: apariția din timp a cărților o va ajuta să treacă la o activitate școlară ordonată chiar din primele zile de curs.

Desigur că și alți școlari și pedagogi au trăit în aceste zile bucuria de a avea la îndemînă din vreme manualele școlare. Ei au putut astfel să se pregătească de pe acum pentru noul an școlar.

A. R.

Pentru școlarii sovietici s-au deschis în vara aceasta numeroase tabere. Ei își petrec aici în modul cel mai plăcut vacanța.
IN FOTOGRAFIE: un grup de elevi din tabăra de pionieri înființată anul acesta pe malul rîului Gorin.

In vara aceasta, în orașul Bratislava din Republica Cehoslovacă a avut loc adunarea „tineretului de la Dunăre", la care au participat copii și tineri din Boemia și Moravia. El au luat parte la concursuri de muzică, recitări, dansuri și sport.
IN FOTOGRAFIE: Tineri din regiunea Olomuc alegînd cărți poștale ilustrate pentru a le trimite celor dragi.

Politica externă a R.P.R. — o politică de pace și colaborare internațională

Sărbătorind cea de a 14-a aniversare a eliberării patriei și făcînd bilanțul marilor realizări dobîndite pe drumul socialismului, poporul nostru privește cu legitimă mîndrie politica externă a Republicii Populare Romîne, o aprobă și o susține cu toată hotărîrea, deoarece ea este propria sa politică.

Statul nostru democrat-popular duce în mod consecvent o politică de apărare a păcii, de dezvoltare continuă a colaborării internaționale, de întărire a prieteniei între popoare. În relațiile sale cu toate statele, R.P.R. se călăuzește după principiile suveranității naționale și egalității în drepturi, ale neagresiunii și rezolvării pașnice a tuturor diferendelor, ale coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale deosebite și ale neamestecului în treburile lor interne.

Politica externă a R.P.R. decurge în mod necesar din esența statului nostru. Ea izvorăște din faptul că în țara noastră au fost răsturnate de la putere clasele exploatatoare, că puterea aparține clasei muncitoare, dușmană a oricărei asupriri a unei națiuni de către alta. Legată în mod organic de natura orînduirii noastre de stat, politica externă a R.P.R. reflectă voința și hotărîrea poporului nostru de a-și făuri viața sa nouă, socialistă și corespunde pe deplin sarcinilor de construcție pașnică pe care regimul democrat-popular le înfăptuiește în politica sa internă. În același timp, politica noastră externă corespunde necesităților păcii și securității internaționale, fiind pusă în slujba apărării păcii, a destinderii încordării în relațiile internaționale și a soluționării tuturor problemelor litigioase prin tratative și înțelegere.

Republica Populară Romînă, stat cu adevărat independent și suveran, se dezvoltă în cadrul marelui și invincibilului lagăr al socialismului, în frunte cu puternica Uniune Sovietică. Guvernul țării noastre, credincios intereselor fundamentale ale poporului și principiilor internaționalismului socialist, duce o politică de prietenie frățească, de unitate indestructibilă cu țările lagărului socialist. Unitatea și colaborarea noastră frățească cu țările lagărului socialist se întemeiază pe unitatea intereselor noastre vitale, pe scopul comun de construire a socialismului, pe concepția unică marxist-leninistă a partidelor comuniste și muncitorești care conduc țările noastre.

Relațiile de prietenie și într-ajutorare frățească ce s-au statornicit între statele socialiste înlesnesc construirea socialismului în fiecare din aceste țări. Poporul nostru știe bine că multilaterala colaborare frățească — bazată pe principiul egalității în drepturi și al avantajului reciproc — cu țările lagărului socialist și în primul rînd cu Uniunea Sovietică a constituit pentru noi un imens sprijin în lupta pentru transformarea Romîniei dintr-o țară cu o economie înapoiată, într-una aflată în plin progres pe drumul socialismului.

Poporul romîn, care a acționat cu fermitate în direcția întăririi lagărului socialist, este hotărît să sprijine și în viitor, în mod consecvent, politica partidului și guvernului de consolidare a acestui lagăr, care reprezintă chezășia suveranității și independenței tuturor țărilor socialiste.

Temelia de neclintit a politicii externe a țării noastre o constituie principiul leninist al coexistenței pașnice a celor două sisteme. În repetate rînduri guvernul R.P.R. a declarat în mod clar că țara noastră este pentru lărgirea multilaterală a legăturilor economice și culturale cu toate țările — dacă și acestea doresc același lucru — pe bază de egalitate, avantaj reciproc și neamestec în treburile interne.

Desfășurarea evenimentelor demonstrează că între declarațiile guvernului nostru și acțiunile sale există o deplină concordanță. R.P.R. întreține relații diplomatice cu peste 40 de țări și militează pentru consolidarea și extinderea continuă a acestor relații.

O atenție deosebită acordă țara noastră stabilirii și dezvoltării unor relații pașnice, de colaborare și bună vecinătate, între statele din Balcani și sud-estul Europei. În dorința de a-și aduce contribuția ca regiunea balcanică să devină o regiune a păcii și colaborării pașnice, prietenești între state, guvernul țării noastre a propus statelor balcanice organizarea unei colaborări multilaterale interbalcanice. Ideea stabilirii unei colaborări colective regionale a țărilor balcanice, care stă la baza propunerii cuprinse în mesajul tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne, adresat guvernelor Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei și Turciei, corespunde întru totul spiritului Cartei O.N.U. și principiilor coexistenței pașnice.

Oamenii muncii din țara noastră nutresc o profundă simpatie și solidaritate față de popoarele din Asia și Africa care au scuturat jugul colonialismului sau luptă pentru eliberarea țărilor lor. Poporul nostru sprijină lupta acestor popoare pentru a pune capăt înapoierii economice și culturale, pentru a dezvolta o industrie proprie și a-și asigura și consolida independența națională. Între R.P.R. și aceste țări se dezvoltă cu succes relații de colaborare care au la bază principiile egalității în drepturi și avantajului reciproc. Vizita de prietenie întreprinsă de delegația guvernamentală romînă într-o serie de țări ale Asiei are o mare însemnătate pentru dezvoltarea relațiilor cu aceste țări.

Cu simpatie urmărește poporul nostru lupta eroică pentru libertate și independență națională dusă de popoarele din Orientul Apropiat și Mijlociu. O mare însemnătate are dezvoltarea bunelor relații între Romînia și R.A.U. În zilele grele ale agresiunii anglo-franco-israeliene, poporul egiptean a simțit marele ajutor al țărilor socialiste, primire care țara noastră care, împreună cu toate forțele iubitoare de pace, au obligat pe agresori să părăsească teritoriul egiptean.

Guvernul și poporul romîn consideră că libertatea și independența popoarelor arabe, respectul suveranității lor, dreptul lor de a dispune singure de propria lor soartă, de bogățiile lor, dreptul de a-și dezvolta nestingherite cooperarea economică cu toate țările constituie baza trainică a păcii și progresului în Orientul Apropiat și Mijlociu.

Condamnînd agresiunea americano-engleză împotriva popoarelor arabe, guvernul țării noastre a subliniat obligația O.N.U. de a lua de urgență măsuri eficace pentru a pune capăt agresiunii, a-i obliga pe colropitori să-și retragă trupele din Liban și Iordania și a asigura pacea și securitatea în această regiune.

Guvernul țării noastre a luat inițiativa îmbunătățirii și dezvoltării relațiilor cu țările occidentale și a depus mari eforturi în această privință. Guvernul și poporul romîn au respins însă cu hotărîre și vor respinge întotdeauna orice încercare de amestec în afacerile interne ale țării noastre. Acei care se mai leagănă în iluzia că mersul istoriei ar putea să fie întors și că Romînia ar putea să fie readusă în starea de robie și înapoiere dinainte de eliberare se înșeală amarnic. Visurile lor vor rămîne deșarte, căci mîna poporului nostru nu va șovăi să lovească fără cruțare în cei care vor încerca să atenteze la cuceririle noastre revoluționare.

Țara noastră consideră că pentru întărirea păcii și prieteniei între popoare au o mare însemnătate schimburile economice și culturale. Politica guvernului romîn de încurajare a acestor schimburi își găsește expresia în faptul că R.P.R. întreține relații economice cu peste 70 de țări, în comparație cu 28 de țări cu cîte avea astfel de relații în 1948. În prezent, țara noastră are acorduri comerciale pe termen de 1—3 ani cu 36 de state, față de 8 în 1948.

În același timp, țara noastră sprijină dezvoltarea colaborării culturale internaționale ca factor de cunoaștere reciprocă și de apropiere între popoare. În ultimii ani valorile culturale, științifice, artistice, sportive ale poporului nostru au cunoscut o puternică afirmare peste hotare, după cum în țara noastră solii artei și culturii altor popoare se bucură de o caldă primire și prețuire.

Politica externă a R.P.R. apare în toată claritatea ca o politică de pace și colaborare între popoare și din vasta activitate depusă în organizațiile și organismele internaționale de reprezentanții țării noastre. În cadrul O.N.U. delegațiile guvernului romîn au militat cu consecvență pentru apărarea cauzei păcii și libertății popoarelor. Țara noastră și-a adus contribuția activă la O.N.U. în problemele respingerii agresiunii imperialiste împotriva Egiptului și amestecului în treburile interne ale R. P. Ungare. În mod consecvent delegația R.P.R. a susținut restabilirea dreptului legitim al R. P. Chineze ca membru al O.N.U. și membru permanent în Consiliul de Securitate. În aceste zile, delegația R.P.R. la sesiunea specială extraordinară militează pentru retragerea trupelor americano-engleze din Liban și Iordania, pentru găsirea unor soluții acceptabile în scopul asigurării păcii în această regiune.

Pentru a îndrepta cursul evenimentelor internaționale în direcția consolidării păcii un rol esențial l-ar avea conferința la nivel înalt. Poporul nostru a urmărit cu atenție și cu deplină aprobare eforturile Uniunii Sovietice pentru realizarea unei astfel de conferințe și speră că pînă la urmă ele vor fi încununate de succes.

Guvernul R.P.R. consideră o datorie sfîntă a sa față de poporul nostru, de întreaga omenire, aceea de a depune toate eforturile pentru a nu se ajunge la război.

Aprobînd și susținînd cu toată hotărîrea politica neabătută de pace a guvernului R.P.R., poporul nostru stă vigilent de strajă independenței naționale și cuceririlor sale revoluționare chezășuite de unitatea strînsă, de nezdruncinat, a oamenilor muncii în jurul partidului și guvernului, de alianța trainică, frățească cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale marelui lagăr socialist puternic, unit și invincibil.

N. TAINIC

O glorioasă aniversare

(Urmare din pag. 1)

citoare a pășit cu încredere, pe baza liberului consimțămînt, pe drumul agriculturii socialiste. Mai mult de jumătate din numărul familiilor de țărani muncitori din țara noastră s-au și unit în diferite forme cooperatist-socialiste de producție agricolă. Sectorul socialist al agriculturii cuprinde mai mult de jumătate din suprafața agricolă a țării și se consolidează neîncetat.

Profundele transformări politice și economice care au avut loc au permis utilizarea uriașelor bogății ale țării și a energiilor creatoare eliberate, în scopul ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Totul pentru om — acesta este țelul întregii politici a P.M.R. și a guvernului R.P.R. și, spre mîndria noastră, el este urmărit și realizat pas cu pas. Să amintim că în anul 1957 salariul real a fost cu peste 48 la sută mai mare decît în 1950. În comparație cu anii regimului burghezo-moșieresc, populația țării consumă astăzi mai multă pîine, mai multă carne, mai mult lapte, zahăr etc.

O dezvoltare fără precedent a cunoscut în anii puterii noastre populare învățămîntul de toate gradele. În scopul pregătirii copiilor în vîrstă de 3—7 ani pentru școala elementară s-a extins considerabil rețeaua învățămîntului preșcolar. În anul școlar 1957/58 numărul grădinițelor a crescut de peste 4 ori în comparație cu anul 1938/39. Învățămîntul elementar a fost extins de la 4 la 7 clase și a devenit baza întregului sistem școlar din R.P.R. În anul școlar 1957/58 aproape totalitatea copiilor de vîrstă școlară au fost cuprinși în clasele I—IV, iar peste 438.000 de elevi au învățat în clasele V—VII. Acum, în preajma zilei de 23 August, Consiliul de Miniștri a elaborat Hotărîrea cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani în acele localități din mediul rural în care există școli cu șapte clase, hotărîre a cărei realizare va constitui un pas însemnat pe drumul înfăptuirii învățămîntului general obligatoriu de 7 ani. S-a dezvoltat considerabil învățămîntul mediu, cuprinzînd în anul școlar 1957/58 un număr de 85.619 elevi, față de numai 29.004 cîți erau în anul 1938/39. Potrivit necesităților dezvoltării economiei socialiste s-a organizat învățămîntul profesional și tehnic, care a asigurat un număr mereu mai mare de cadre pentru diferitele ramuri ale economiei naționale. Învățămîntul superior s-a dezvoltat, de asemenea, în conformitate cu cerințele economiei și culturii naționale.

Făcînd bilanțul realizărilor dobîndite în anii puterii populare, poporul nostru știe că ele se datoresc în primul rînd politicii înțelepte a Partidului Muncitoresc Romîn și își strînge și mai mult rîndurile în jurul lui, manifestîndu-și hotărîrea de a-și intensifica eforturile în lupta pentru înfăptuirea politicii sale leniniste. Succesele hotărîtoare ale poporului nostru sînt indisolubil legate de rodnica colaborare cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale lagărului socialist. La 14 ani de la eliberare, Romînia are o poziție internațională solidă. Țările socialiste surori îi sînt prieteni puternici și de nădejde. Apărînd neclintit pacea, care garantează munca sa creatoare, R.P.R. duce în mod consecvent o politică de coexistență pașnică cu toate țările și dezvoltă legături de prietenie cu toate popoarele.

Marea sărbătoare națională a țării noastre constituie un nou prilej de manifestare a hotărîrii poporului nostru de a construi socialismul și de a-și aduce contribuția la menținerea și apărarea păcii în întreaga lume.

Școala în slujba construirii socialismului

(Urmare din pag. 1)

ci și conținutul învățămîntului. Școala a fost despărțită de biserică; au fost înlăturate predarea religiei și celelalte forme de propagandă religioasă în școală. Întregul învățămînt a fost așezat pe baze realist-științifice, creîndu-se în felul acesta condițiile necesare pentru a lega școala de construirea socialismului.

Conținutul învățămîntului nostru socialist este determinat de misiunea pe care o are de îndeplinit în societate: creșterea unui tineret multilateral pregătit, înarmat cu cunoașterea legilor de dezvoltare a naturii și societății, cu o concepție științifică despre lume — materialismul dialectic — capabil și competent să aplice în practică cunoștințele însușite în școală, educat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul moralei comuniste.

Îndeplinirea acestei sarcini fundamentale a învățămîntului este chezășuită de faptul că prin reforma învățămîntului și prin celelalte măsuri ulterioare el a fost așezat pe temelia de granit a marxism-leninismului. Folosind tradițiile progresiste ale școlii noastre și bogata experiență a școlii sovietice, au fost elaborate planuri de învățămînt, programe și manuale școlare, metodici și îndrumări metodice în care se oglindește noul conținut al învățămîntului. Pe baza experienței dobîndite în procesul utilizării lor în școală, acestora li s-au adus ameliorări substanțiale mai ales în urma sarcinilor trasate de Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală.

După cum se știe, începînd cu anul școlar 1958/59 în școala de cultură generală se va introduce predarea elementelor de economie politică, iar în anul 1959/60 va începe și predarea elementelor de marxism-leninism. Introducerea în planurile de învățămînt a acestor două obiecte noi din domeniul științelor sociale va determina lărgirea simțitoare a orizontului de cultură generală și ridicarea nivelului teoretic al absolvenților școlii medii.

O altă caracteristică a învățămîntului nostru, strîns legată de conținutul lui științific, constă în legătura lui cu viața, cu practica, cu problemele concrete ale construirii socialismului. Lichidînd discrepanța dintre teorie și practică, care caracteriza învățămîntul burghez, regimul democrat-popular a pus în fața școlii sarcina de a ajuta tineretul să-și însușească în mod temeinic tot ceea ce gîndirea umană a creat valoros în succesiunea generațiilor, să se înarmeze cu marile cuceriri ale științei și culturii și să învețe să aplice în practică cunoștințele însușite în anii de școală. În întregul proces instructiv-educativ se are în vedere faptul că tineretul care se pregătește în școală va trebui, ajuns în producție, să poată valorifica din plin tehnica modernă a epocii socialiste, să participe activ la necontenita sporire a rodniciei muncii omenești în industrie și agricultură.

În scopul continuei îmbunătățiri a legăturii învățămîntului cu munca creatoare, constructivă, cu practica construcției socialiste s-au luat, an de an, o serie de măsuri importante. Printre acestea se numără creșterea greutății specifice a locului ce-l ocupă în planurile de învățămînt științele matematice și fizice, biologia. Începînd cu viitorul an școlar, un nou obiect de învățămînt — științele agricole — își va aduce aportul la pregătirea temeinică a elevilor. În același scop, laboratoarele, muzeele și cabinetele școlilor au fost înzestrate cu aparatură și material didactic, s-au atribuit școlilor parcele experimentale etc.

Calea cea mai sigură pentru legarea învățămîntului de practică, de munca productivă este însă politehnizarea învățămîntului de cultură generală. Procesul politehnizării învățămîntului reprezintă factorul principal în opera de realizare a unei educații multilaterale și armonioase a tineretului. Pe baza sarcinilor trasate de partid și guvern prin Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, politehnizarea a devenit o problemă centrală a activității Ministerului Învățămîntului și Culturii, a secțiilor regionale și raionale de învățămînt și cultură, a conducerilor școlilor și a cadrelor didactice. Au fost stabilite școli experimentale, s-au creat ateliere școlare — prin înzestrare de către minister sau prin posibilități locale — s-au intensificat vizitele în întreprinderi etc. Este de remarcat că învățătorii, profesorii și părinții elevilor manifestă un viu interes și dau dovadă de valoroase inițiative în ceea ce privește politehnizarea învățămîntului.

Legătura strînsă cu practica este urmărită de asemenea și în învățămîntul superior. Aci, pe lîngă asigurarea unei pregătiri corespunzătoare a cadrelor cu calificare superioară pentru economia națională și pentru domeniul social-cultural, există și largi posibilități de a se aduce o contribuție directă la dezvoltarea producției. Este o mîndrie pentru cadrele noastre didactice faptul că numeroase lucrări științifice de valoare ale lor contribuie la dezvoltarea economiei și culturii naționale, la ridicarea prestigiului internațional al științei romînești.

La cea de a 14 aniversare a eliberării patriei, învățămîntul nostru se prezintă cu un rodnic bilanț de realizări în slujba poporului. Toate aceste realizări sînt inseparabil legate de munca însuflețită, patriotică a cadrelor didactice — fondul de aur al învățămîntului.

Strîngîndu-și și mai mult rîndurile în jurul partidului și guvernului, cadrele didactice din școlile de toate gradele își vor intensifica eforturile pentru a contribui la ridicarea pe trepte mereu mai înalte a învățămîntului nostru socialist.

In vizită la „UCIPEDGHIZ"

„UCIPEDGHIZ" (adică Gosudarstvenoe Ucebno-Pedagoghiceskoe Izdatelistvo — Editura de stat didactică și pedagogică), așa sună inscripția pe care o întîlnești pe coperta oricărui manual adresat școlilor de cultură generală sau institutelor pedagogice din Uniunea Sovietică. De zece ani — de atunci de cînd, o dată cu reforma învățămîntului, au fost alcătuite la noi primele cărți școlare întemeiate pe concepția științifică despre lume, pe concepția marxism-leninismului — „Ucipedghiz" a devenit pentru mulți oameni din învățămîntul nostru, și mai ales pentru cei ce lucrează în domeniul editării manualelor, un nume tot mai cunoscut. Căci n-a fost problemă — de la aceea privind conținutul manualelor și pînă la aceea privind organizarea editării — în care experiența lui să nu fie cel mai bun îndreptar.

Și este firesc că lucrurile au stat așa: în cei peste 30 de ani de existență, „Ucipedghiz"-ul a adunat o experiență vastă, extrem de valoroasă. El a dat generațiilor de copii și tineri din Uniunea Sovietică sute de milioane de manuale cu un înalt conținut ideologic și științific, a adus o contribuție de mare însemnătate la făurirea cadrelor de constructori ai socialismului și comunismului, a acelor cadre care, prin cuceririle lor nemaiîntîlnite în domeniul științei, al tehnicii și al culturii, stîrnesc uimirea și admirația întregii lumi.

Este îndreptățit, de aceea, interesul cu care am plecat să cunoaștem nemijlocit activitatea „Ucipedghiz"-ului, oamenii și problemele lui. Și este îndreptățită și emoția cu care am plecat — căci „Ucipedghiz"-ul se află la Moscova, în inima Țării Sovietice, în capitala spre care își îndreaptă plini de speranță gîndurile toți cei care vor pacea și fericirea omenirii.

...Pe strada Marinoi Roși, într-unul din cartierele vechi ale Moscovei, se află un edificiu de curînd construit, înalt, cu o înfățișare sobră. Aici este sediul „Ucipedghiz"-ului. În cabinetul lui Serghei Mihailovici Iazîkov, directorul editurii, în jurul tradiționalului ceai cu care rușii își cinstesc întotdeauna oaspeții, stăm de vorbă cu cîțiva dintre lucrătorii din conducerea „Ucipedghiz"-ului. Le povestim pe scurt despre munca noastră, le împărtășim recunoștința pentru ajutorul pe care ni l-au dat de-a lungul atîtor ani. Apoi — ascultăm. Ascultăm relatările atît de interesante despre munca redactorilor, despre organizarea editurii. Creioanele ne fug repede pe foile carnetelor, grijulii să nu scape nimic. Adesea subliniem cu două linii notele pe care le luăm, pentru că este vorba de lucruri pe care ar trebui să le introducem și noi în organizarea editurii noastre. Subliniem cu două linii, bunăoară, notele care vorbesc despre faptul că pe lîngă redacția de fizică și chimie funcționează o secție pentru editarea manualelor și materialelor metodice privind politehnizarea învățămîntului; că există în cadrul editurii o redacție care elaborează numai manuale pentru școlile speciale; că este în curs de formare o secție estetică, pentru manualele de muzică, desen, cultură fizică și coregrafie; că în sectorul tehnic lucrează o redacție de cartografie, care se ocupă de elaborarea tuturor hărților din manuale și o redacție artistică, care răspunde de întreg materialul ilustrativ și de coperte.

Cînd discuția ajunge la problemele conținutului ideologic și științific al manualelor, subliniem cu două linii aproape tot ceea ce notăm. Efortul principal al editurii se îndreaptă tocmai spre aceste probleme, care constituie esențialul în munca ei. Pentru ca manualele puse în mîna copiilor și tinerilor sovietici să aibă cea mai justă orientare ideologică, cea mai înaltă ținută științifică, pentru ca ele să fie clare, accesibile, scrise într-o limbă aleasă, „Ucipedghiz"-ul își alege colaboratorii din rîndul celor mai de seamă oameni de știință și cultură ai țării — academicieni, profesori universitari, scriitori — ca și din rîndurile pedagogilor frunași, cu o bogată experiență în munca instructiv-educativă.

Una dintre metodele cele mai interesante menite să asigure calitatea ridicată a manualelor o constituie metoda așa numitului „concurs închis". Anume, editura formează cîteva colective de autori aleși dintre cei mai buni colaboratori ai ei, care elaborează, fiecare în parte, același manual. Manuscrisele manualului, purtînd pseudonime, sînt verificate prin comparație de către o comisie alcătuită din oamenii cei mai conpetenți în domeniul respectiv (De pildă, comisia care a verificat manualele de limba rusă prezentate la concursul închis a fost prezidată de cunoscutul lingvist acad. V. V. Vinogradov). Cel mai bun dintre manualele prezentate este reținut pentru editare.

Mai mult încă: pentru ca să existe o garanție deplină asupra valorii lui, fiecare manual nou este experimentat timp de cîțiva ani în școli și numai după aceea definitivat, pe baza observațiilor făcute de învățători sau profesorii care l-au folosit în predare.

Tot în vederea asigurării unui conținut cît mai valoros al manualelor sînt în curs de organizare consilii editoriale pe lîngă redacții (în prezent funcționează asemenea consilii pe lîngă redacțiile de matematică și de istorie). Consiliile — în componența cărora intră oameni de știință, lucrători din Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. și pedagogi frunțași — fac aprecieri asupra manuscrisele prezentate, poartă discuții asupra unor manuale în curs de experimentare, participă la rezolvarea problemelor de perspectivă ale redacțiilor.

Foarte mult contribuie la calitatea ridicată a manualelor și activitatea redactorilor înșiși. Cei mai mulți dintre aceștia sînt pedagogi cu o experiență bogată în munca la catedră și cu o serioasă pregătire de specialitate (printre ei se găsesc numeroși aspiranți și candidați în științe). Editura se preocupă foarte îndeaproape, la rîndul ei, de ridicarea continuă a nivelului redactorilor. Ea organizează regulat dezbateri asupra problemelor ideologice și asupra celor mai însemnate evenimente interne și internaționale, ședințe în care se analizează conținutul manualelor publicate, schimburi de experiență în cadrul cărora cei mai buni dintre redactori înfățișează metodele pe care le folosesc, cursuri și seminarii asupra stilisticii, poligrafiei, bazelor economice ale edificiilor etc. Nu-i de mirare, deci, că oamenii „Ucipedghiz"-ului sînt deosebit de bine pregătiți, că rezolvă cu o mare pricepere problemele muncii lor.

I-am cunoscut îndeaproape pe mulți dintre acești oameni și în zilele cînd am lucrat cu ei în birourile editurii din Moscova sau ale filialei sale din Leningrad, și în ceasurile de odihnă, cînd am vizitat împreună cu ei minunatele monumente ale capitalei sovietice și ale eroicului oraș al lui Lenin, cînd ne-am plimbat prin străvechile piețe ale Kremlinului, prin cartierele nou construite ale Moscovei, pe Newski Prospekt sau pe malurile Nevei. I-am cunoscut și le-am simțit din plin farmecul — acel farmec atît de caracteristic oamenilor sovietici, alcătuit din forță și înțelepciune, din dragoste pasionată pentru muncă, dintr-o largă cultură, din modestie, sobrietate și exigență, din optimism, din voioșie spontană, cuceritoare și un fin simț al umorului, din căldură și înțelegere omenească, din dorința de a-ți veni oricînd în ajutor.

Nu spun niciodată vorbe mari oamenii sovietici, dar simți cu ce dragoste nestăvilită, fierbinte își iubesc marea, neasemuita lor patrie, simți cît sînt de mîndri de mărețele ei înfăptuiri, de rolul ei uriaș în lupta omenirii pentru pace, pentru progres, pentru un viitor luminos. Și tot fără să-ți spuie vorbe mari simți interesul lor cald, grija lor plină de solicitudine față de tine, prietenul de peste hotare, față de munca ta, față de țara ta, pentru a cărei eliberare și-au vărsat sîngele, alături de ostașii romîni, atîția ostași sovietici și pe care o vor, ca și tine, mereu mai bogată, mai frumoasă, mai puternică.

Vizita noastră la „Ucipedghiz" s-a dovedit a fi deosebit de bogată în roade. Am învățat multe de la prietenii noștri sovietici, ne vom putea îmbogăți mult munca în urma ajutorului pe care l-am primit de la ei. De aci înainte, legătura dintre editurile noastre va fi și mai strînsă decît în trecut. Vom colabora, bunăoară, la redactarea manualelor de geografie — în ceea ce privește prezentarea geografiei U.R.S.S. în manualele romînești și a geografiei R.P.R. în manualele sovietice. Vom intensifica schimbul de manuale și de literatură pedagogică. Ne vom consulta reciproc asupra problemelor de organizare a muncii noastre. Iar prietenia pe care am legat-o cu ei va rămîne pentru noi, întotdeauna, un bun de cel mai mare preț.

CONST. NUȚU
directorul Editurii de stat didactice și pedagogice

OASPEȚI de peste hotare

Simbătă 16 august a.c. a sosit în București o delegație sovietică de specialiști în domeniul educației preșcolare. Din delegație fac parte tov. O. I. Soloviova, directorul Cabinetului metodic central din Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R., și tov. N. A. Barișova, inspector pentru educația preșcolară al orașului Leningrad.

Oaspeții vor discuta cu specialiști din domeniul învățămîntului preșcolar, cu inspectori metodiști și educatoare și vor cunoaște îndeaproape activitatea instructiv-educativă din cîteva grădinițe de copii.

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.
Abonamentele la „Gazeta învățămîntului" se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamente: 1 an — 12,50 lei; 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei.